

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ

சிவராத்திரி புராணம்.

இந்தூல் ஆளிரியரிட பெயர்

நெ ல் வஸ ந ா த ர்.

இதனைச்

சிலபிரதூபங்களைக்கொண்டு

திருத்தி அதிரித்தவா

யாமுப்பாணம் - வட்டுக்கோட்டை

நா - சி வ சு ப் பி ர ம ணி ய ஐ ய ர்.

முத்திரீகரிப்பித்துப் பிரசரித்தவா

மேற்படியூர்

வே - ச தா சி வ ம் பி ள் ளை.

சென்னப்பட்டனம் :

கிளவ்ஸ் கூடலன் அன்டு கம்பெனியாரின் ஸ்காட்டிஷ்

புத்திரசாலையிற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விஷ்ணு புரட்டாகிம்.

1881.

All Rights Reserved.

உ.

திருச்சிற்றம்மலம்.

விளம்பரம்.

சிவராத்திரி புராணம்.

இப்புஸ்தகம் வேண்டியவர்கள் சென்னபட்டணம் ஸ்காட்டிஷ் யந்திரசாலையிலும், கொழும்பு. ஸ்ரீ ல-சிநீ. க. குமாரசாமிக்குருக்கள் அவர்களிடத்திலும், கலித்தறை ஸ்ரீ. அப்பாசாமிஇடத்திலும், யாழ்ப்பாணம்-வண்ணைநகர் கப்பற்கிட்டங்கி புஸ்தகக் கடையிலும், யாழ்ப்பாணம் - வடமக்கோட்டை ம - ஸ்ரீ - ஸ்ரீ. நா. சிவசுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்களிடத்திலும், பெற்றுக்கொள்ளலாம். விலை சரசமாக விற்கப்படும். பன்னிரண்டுக்கு ஒன்று கழிவு இடைக்கும்.

இங்ஙனம்,

வே. சதாசிவம் பிள்ளை.

௨-
முருகன் ஸ்தோத்ரம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சென்னாபட்டணத்தினைத் சார்ந்த
புராணை.

அஷ்ட்டாவதானம்

சீபாபதிமுதலியார் அவர்கள்

இயற்றிய

தேரிசை ஆசிரியப்பா.

நிலப்பொறையாற்றும் நெடுமொழி அந்தத்
வலத்தினிலான்ற வளம்பொதிசொற்றமிழ்
வல்லோனென்னு மாயிருஞ்சீர்த்திசால்
நெல்லைநாதப் பேர்கொளுநிபுணன்
வாய்ந்தசீர்விரவும் காந்தமாபுராண
மாதியபன்னூல் ஆந்தனன் திரட்டி
மூதுலுஞ்ஞோர் மேதகவுணர்ந்தாங்
கொலிவார்திராக்கண் வளர்வான் கணையாச்
சலியாப்பராணாத் தமனியமால்வரை
தவராத்திரிபுரந் தழற்றியபெருமான்
சிவராத்திரிமான் மிய முனாட்டெளிதர
விருத்தச் செய்யுளின் விளம்பினெனென்ப
அருத்தியின் அன்னதை யாவருமிற்றைஞான்
நெளிதிற்பயன்பெறற் கிலக்கியவிலக்கணம்
மீளிரதருகணிதநூல் ஆயுள்வெதப்
பனுவலின்னன் பயின்றமேதகைகீர்த்
தனமெழிற்பதமுதற் சார்ந்தருநாடகத்
தமிழினும்புலமை சான்றமேன்மையோன்
கடறவழ் வைப்பெனக் கலிக்கும் யாழ்ப்பாணத்
தடல்கெழுவென்றி அணிசெறிவட்டு
நகரின்மன்னு நாகேசையர்
சுகமுறத்தருசிவ சுப்பிரமணிய
பூசுரன்பரசிவ நேசவாய்மையின்

சிறப்புப்பாயிரம்.

பலபிரதிகளைக் கொண்டபார்வையிட்
டுலைவறவாய்தந் துதவினனாக்
நறைமலர்ப்பொழின் மயி னவில்யாழ்ப்பாணத்
துறைசிவபத்திமை யொழுக்கமுள்ளன்பு
தலைசிறந்தருந்தமிழ்த் தக்கோர்க்கினிய
மலிவுறுநண்பு மாண்புமிக்கோன்
வேலாயுதனெனும் விற்பன்ன நுனையால்
நூலோதியதரு மாதியனுவன்று
பயனெய்திடத்தான் பயந்தமெய்த்தவச்
சுதாகரனென்னத் தோன்றிவிளங்குஞ்
சதாசிவக்குருசில் தவனனிமுயன்று
மருவுநீஇயாண்டும் வழங்க
வரிறபுமச்சி லமைவித்தனனே.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

உ .
நிருச்சிற்றம்பலம்.

சிவராத்திரி புராணம்.

—o—o—o—o—o—

காப்பு.

வேகமானெறிசேரும்வினைகளுந்
தாகசோகம்விடாததளர்ச்சியுஞ்
சோகவாரியினல்வருதுன்பமும்
போகயானைமுகத்தனைப்போற்றுவாம்.

க

விநாயகஸ்துதி.

ஆரணத்திடையூறடையாவகை
சீரணத்தருஞ்செய்யுடிருந்திடக்
காரணப்பொருளாகிக்கருணைசெய்
வாரணத்தினைவாழ்த்திவணங்குவாம்.

உ

தில்லைவாணன்ஸ்துதி.

பொய்கண்டேன்பொய்கூடும்புலன்கண்டேன்
புலன்கொளையின்பொருந்திவாமும்
மெய்கண்டேன்மெய்காட்டும்வீடுகண்டேன்
வீட்டின்பமிகவுங்கண்டேன்
மொய்கண்டேன்திருத்தில்லைவாணனுரு
ஐந்தெழுத்துமுயங்கிவாழ்த்திக்
கைகண்டேன்மன்முன்வருகால்கண்டேன்
வினையொன்றுங்கண்டி.லேனே.

க

இதுஷமது.

நிருந்தமின்பமுஞ்சீர்தருமத்தியுந்
தருந்தவம்புரிதாழ்குழிநன்னெயிம்
இருந்தசெஞ்சடைபெம்பெருமானிடம்
பொருந்துதில்லைவளநகர்போற்றுவாம்.

ச

இதுவுமது.

என்னை இப்பிறவிக்கடலின்மெடுத்த
துன்னுவித்துணர்வாலயத்துள்ளுறத்
தன்னைவைத்தருடந்தெவிபிரான்
மன்னுநற்புலியூர்நனிவாழியே.

ரு

சுப்பிரமணியர்ஸ்துதி.

செட்டிதவர்கள் போற்றச்செனபுதிப்
பட்டமேவிப்படையடைவாகவே
சுட்டுவாரணந்தொல்சிறையாவையும்
விட்டவீரம்விடாதுவிளம்புமாம்.

சு

நூற்புகள்.

மாகியின்பரமீரோழ்வளர்சுதூர்த்தகிராவிற
றேசியாஞ்சிவனாழ்முத்தியளித்தகீர்விரதந்தன்னை
ஆசையான்மொழிந்தோர்கேட்டோர் அருந்துயரொழிவர் என்றும்
நேசமாய்விரதநோற்போர்சிவபதநெறியிற்சேர்வார்.

எ

நூலாசிரியன்.

மறைதொழும்சிவராத்திரிமான்மியம்
அறிவின்மிக்கஅருந்தவர்க்காரிய
முறைசொல்குதன்மொழிந்தனன்றமிழ்த்
துறையிலோதினன்குழ்நெல்லநாதனே.

அ

பாயிர அத்தியாயம்.

ஆதிவேள்விகள் செய்த அருந்தவர்
குதனைத்தனிநோக்கியெசொற்றனர்
பாதகம்பழிபாவமலங்களாந்
தீதும்வகைசெப்புமினென்னவே.

சு

வேற்றிசை.

காய்ந்தபுற்சங்கமீதுகனற்பொறிகதுவினாற்போல்
மாய்ந்திடுஞ்செய்தபாவம்மாயைபன்மலங்கனெல்லாந்
தீய்ந்திடுஞ்சிவன் நன்பாதஞ்சேரலாந்தெளிவுமுண்டாம்
ஆய்ந்தநல்விரதமொன்றுண்டருள்வன்யான்கேண்மினென்றான். ௪௦

வேறு.

நன்னருசொன்னதனைநீன்முனிவர்கேளா
அன்னவிரதப்பெருமையவுனாயென்ன
மன்னுமறைசொன்னதவமாமுனிமகிழ்ந்தே
பன்னுகதைமானுடர்பவத்தின்அரமென்றூன்.

கக

வேறு.

மையார்குழலுமையாளாமியிலூர்தியுமகிழப்
பையாடரவுடையானிதுபகர்வான்மிகுபார்மேன்
மெய்யாய்அருள்கொடுவேதவியாசன்சொலும்அதனைத்
துய்நாயகனருளால்உனாசொலுவேனுலகுயவே.

கஉ

வேறு.

வேதியர்க்குமொழிந்தவிதிதிகழ்
சாதியர்க்குஞ்சண்டாளர்க்குமுத்தியாந்
திலாச்சிவராத்திரினோற்றிடிந்
ஆதியீசன்அடியிணையெய்தலாம்.

கங

பத்திமுத்திபராபநாநல்லருள்
சித்தியாஞ்சிவராத்திரினோற்றிடிந்
ரித்தன்மால்அயனேமியன்காணொணு
அத்தனையனருள்பதமெய்தலாம்.

கச

வேறுவேறுவிரதமும்வேள்வியும்
நூறுசெய்துநொடிக்கினுமொக்குமோ
ஆறணிந்தஅரன்கதிவேண்டினுந்
நேறிநீர்சிவராத்திரிசெய்மினே.

கரு

என்றபோதிலிருந்தஅருந்தவர்
நன்றுநல்லவிரதநமக்கிது
என்றுநோற்பதிதன்வரலாநெல்லாந்
துன்றுசீர்முனிசொல்லகனச் சொல்லுவான்.

கௌ

பாயிர அத்தியாயமுற்றிற்று.

முதலாவது விட்டுணு வராகமாய் உதித்த
அத்தியாயம்.

பூதமைந்துங்கூலந்தபொருப்பெலாம்
ஏதமின் நியிறக்குமிறுதிநாள்
மாதபாகனருளினி ல்வான்மழை
மோதஅண்டமுகடுநிறைந்ததால்.

க

அண்டரண்டமழித்துலகேழையுங்
கொண்டலேழுங்குராகடலேழுமே
மண்டியே நிறைந்தபின்மாதவன்
பண்டுபோலப்படைக்கவென்றெண்ணினான்.

உ

வேறு.

ஏனமதாகியெங்குநிறைந்தனெழிலிவன்:ணன்
வானவருலகுநீடுமண்ணெடுமறைகளெல்லாந்
தானருள்புரியவெண்ணித்தலமுழுதிடந்தபோது
கூணுடைக்கோட்டுப்பூமிகொழுதுனிக்கட்டிபோலும்.

ங

வகைபெறவகைகளெட்டிமவகுத்துமாநாகம்வைத்துத்
தொகையுடன்சுநிறுத்தித்துலங்கியபுடவிநாப்பண்
மிகையறுமேருநாட்டிலேதனையழைக்கவேண்டி
முகமலர்ந்துந்திமினினமுளரிமா முகையைநோக்க.

ச

வேறு.

விண்டலர்ந்தனதாமரைமென்மலர்
கொண்டல்வண்ணன்குறித்தருள்செய்யவே
பண்டுபோலவுலகம்படைத்திடத்
தண்டமேந்திச்சதுமுகன்றோன்றினான்.

ரு

தாற்றுளாயைத்தரித்தருடாணுவும்
நாற்றிசாமுகன்றனையுலகியே
ஆற்றுமேமுகடலினுளார்வமாம்
பாற்கடற்கிடைப்பள்ளிகொண்டானரோ.

சு

ஏகமாகியிருந்தவன்நிலா
ஆகமங்கள்புராணமொடாகிய
தாகவாஞ்சையினல்கித்தனிப்பொருள்
யோகமுற்றனனும்பர்களுய்யவே.

எ

விட்டுணுவராகமாய் உதித்த அத்தியாயம்.

௩

சென்றகாலந்தெளிந்துதிசைமுகன்
நின்றகாலமுதேநிற்காலமும்
ஒன்றுமின்றியிறந்ததுலகெலாம்
நன்றிதென்றுபடைக்கநயந்தனன்.

அ

அண்டமேழுமடுக்கினி ல்வைத்துமேற்
கொண்டலேழுருரைகடலேழுசீர்த்
துண்டவென்பிறைஞரியன்மாதிரம்
பண்டுபோலப்படைத்தனன் பங்கயன்.

௬

ஆகிபூதத்தனுபவநோக்கியே
சாதிபேதமீந்தாபரசங்கமும்
தீதிலாதநதிசெகமற்றெலாம்
ஆதிநாயகனன்றுபடைத்தனன்.

௧௦

இக்கிரன்முதலெண்ணிசைப்பாலரும்
மந்திரங்களுமாதவவேள்வியும்
அந்தரங்களும்ஆறுசமயமும்
உந்தியாளனுலகுஞ்சமைத்தனன்.

௧௧

தேவர்கின்னரர்கித்தரியக்கரும்
மூவரெண்ணங்கடந்தமுனிவரும்
பாவினோடுபலகலையூல்களும்
நாவினேறப்படைத்தனன் நான்முகன்.

௧௨

நல்லநல்லநவக்கிரகங்களுந்
தொல்லைராக்கதர்தும்புருநாரதர்
எல்லைநிற்குமிருபத்தெழுவரும்
வல்லவல்லவகையிற்படைத்தனன்.

௧௩

வேறு.

தேவருமுனிவர் தாமுஞ்சித்தர்கின்னரர்கடாமும்
யாவரும்வணங்கியேத்தியெம்பிரான் போற்றியென்று
பூமலர்சொரிந்துவாழ்த்தப்பொலன்செயாதனத்திவர்த்த
நாமங்களகொணுநன்நண்பானயந்துவீற்றிருந்தபோழ்தின்.

௧௪

தான்படைத்திட்டலோகஞ்சதுமுகன்பார்க்களன்று
வான்படைக்கலம்பரித்துவானவர்மருங்குருழக்
கான்படுதண்டினோடுங்கமண்டலந்தருப்பையேந்தித்
தேன்படரலங்கன்மார்புநிகழ்ந்திடவெழுந்தானன்றே.

௧௫

விண்ணுலகிழிந்துகொண்டல்லிநிந்தபாற்கடலினுப்பண்
நண்ணியதென்னவாங்குநாகுரம்பாயன்மீது
புண்ணியநாதன்யோகநித்தினாபுரியக்கண்டே
அண்ணலுநனுகநீதானூரிவெனமுமினென்றான்.

கசு

வேறு.

எழுந்திருவெழுந்திரினிவகாரானே
செழுந்திருவிளங்குகதேசர்சலதீமீதே
கொழுந்துமிளிர் பச்சைவளர்கொண்டலதுபோல
விழுந்துயில்செய்கின்றனனியாரெனவிளம்பாய்.

கௌ

என்றவனியம்பவிருகண்டியிலிழந்து
மன்றலணிதன்னெவமால்கழிதெழுந்தே
குன்றனபுயக்குரவனைக்குறுகியின்றே
உன்றனுடைநாமமதுதாத்திடுதியென்றான்.

கஅ

அந்தவுரையேறுதலுமாலமெனவெம்பிச்
சிந்தைமிகநொந்துகனல்சீறியிருகண்ணும்
இந்திரவிமந்திரமுமேழுலகுமெல்லாந்
தந்தவெனெச்சசுழுகின்றனிமொழிந்தான்.

கக

சிந்தைதெளியாதசிறுவாமுதல்வனானே
உந்தனையுமும்பருலகேழுமொளிரேழு
மந்தரமும்வாசுகியுமாருதமுமெல்லாந்
தந்தருள்புரிந்திலகுதற்பரமனென்றான்.

உ௦

கொண்டலுரைசெய்யவளர்கோகணகமேலான்
மண்மமர்செய்வலினிவாளமரிலென்றோ
அண்டருடனென்றிசையுமாரணமுமெல்லாந்
கண்டுபணிகின்றவனெனவென்றெதிர்கழிந்தான்.

உக

வேறு.

ஆங்கவன்பகரக்கேட்டஅடலரிவெருண்டுநாக்கித்
தீங்குடைச்சிறுவனெநின்சிரத்தினைத்துணிப்பனென்றான்
சாங்கமுஞ்சரமுந்தண்டுஞ்சக்கரஞ்சூலமெந்தி
ஹங்கியமுகிலேபோலஎழுந்தனனுலகமுண்டோன்.

உஉ

வாங்கினன்சாபந்தன்னைவளைத்தனன்சிறுநாணைதை
வீங்கினஉலகமெல்லாம்விம்மினதிகைகளெட்டும்
பூங்கடல்கலங்கியேழுபுவிகளுங்கிழிந்தபாராத்
தாங்கினயானைவீழ்த்தகர்த்தனவகைகளெல்லாம்.

உங

விட்டுணுவராகமாய் உதித்த அத்தியாயம்.

எ

தொடுத்தனன் பாணசாலந் தூங்கின மழையேபோல
விடுத்தனன் மேகவண்ணன் வெதியன் றருப்பை தன்னாற்
றடுத்தனன் றடுத்தபோ துதாங்கிய உலகமெல்லாம்
வெடித்தன மன்னனும் விண்ணும் வெந்தன முகில்கள் சாய்ந்த.

உச

சரமழைபரந்தபாயச்ச துமுசன்றருப்பைதன் னால்
உருமெனவீசியார்ப்ப உம்பரும் ஓவருவியோட
எரிமடுத்திருவராலும் எரிந்தன உலகமெல்லாம்
ஒருவனாயொருவர் வெல்லாரமர் செய்வாருற்றபோரில்.

உரு

வேறு.

தண்டுபிண்டிகைதோ மரஞ்சக்கரம்
மண்டிவீசிமலைந் தனன்மாயவன்
கண்டுநான் முகன்கையிற் குசையினாற்
றுண்டமாகத்துணித்தனன் பரிசின்மேல்.

உசு

மிக்ககண்ணன் வெருண்ட துநோக்கியே
மைக்கடறபுவிவானகம் ஏத்துதீர்ச்
செக்கர்மேனிச்சிவனருள்வான்கணை
அக்கணத்தின் அயன்மிசைதூண்டினான்.

உஎ

வேறு.

காயாமலர்வண்ணன் விடுகணையான துகனலாய்
ஓயாவெருவாயுயர்மலையொலிகடலாய்ப்
பாயாஉயிர்கொளவேவருமி துவாமெனப்பரிவின்
மாயேசுரமென்னுங்குசைவிட்டான் மலரோனும்.

உஅ

வேறு.

வந்துவந்துசரங்கன்மலேந்தன
சிந்தைவெங்கனலோடு றுதேவர்கள்
பந்திபந்திமடிந்தனர் பாரெலாம்
அந்திவானகமொத்ததமர்க்களம்.

உக

தெரிசரங்கள்செறிந்தன திக்கெலாம்
எரிபரந்தன என் றிசைப்பாலருங்
கருகிவீழ்ந்தனர் காரொடுமின்களும்
உருகிவீழ்ந்தன உய்வனவில்லையால்.

உஊ

பண்டுபூதம்படைத்தபராபரன்
அண்டமாயையினிற் பாரியயுன்
மண்டிவெஞ்சுமர்வெங்கணன்மாற்றவங்
கண்டிபிஞ்ஞகனோருருக்காட்டினான்.

௩.௧

அந்தரம்முதலன்பர்களும்பர்கள்
சிந்தைதோறுநிறைந்தருள்சேவடி-
வந்துபேரொளியாயினவானகத்
தித்துகோடியிரவிபல்கோடிபோல்,

௩.௨

மத்திராத்திரிமாசிமதி
பத்துநாலுநின்பராபரன்
சித்தியாகியதேவரும்யாவரும்
முத்தியெய்தமுனைத்ததுபேரொளி.

௩.௩

கூறினாறுகதிர்மதிக்கோடிகள்
பேறினோரொளியாயினபேரோ
றேறுமாதவர்சிந்தையிலுற்றது
மீறிபீரெழுலகமும்விம்முமே.

௩.௪

உண்ணிநிறைந்ததுலோகநிறைந்தது
கண்ணிநிறைந்ததுருத்துநிறைந்தது
எண்ணிநிறைந்ததுஎல்லையிலாதது
விண்ணிநிறைந்துமிருந்ததுபேரொளி.

௩.௫

வேறு.

கரணமும்புலன்களுங்கடந்தபேரொளி
மரணமுஞ்சன்னமுமாற்றும்பேரொளி
இருளுறமாயைகளிகந்தபேரொளி
குருபரன்காட்டியகோலப்பேரொளி.

௩.௬

பேரொளியிலிங்கமாய்ப்பெருத்துநாடருஞ்
சீரொளிஇருவரும்விடுத்தசெஞ்சரம்
ஏரொளிகான்றுபுக்கேழுலோகமும்
ஊரொளிகவ்விமீயோங்கியுற்றதே.

௩.௭

அவ்வொளிக்கொடுஞ்சரமடங்கஆதியாஞ்
செவ்வொளிகாரொளிகிழந்தமேனியர்
இவ்வொளியென்கொலென்றெண்ணுஞ்சிந்தையால்
அவ்வொளிஅடிமுடிஅறியவெண்ணினார்.

௩.௮

விட்டுணுவராகமாய் உதித்த அத்தியாயம்.

கூ

எண்ணியே இருவருமிசைந்துதங்கனிற்
கண்ணையுங்கருத்தையங்கடத்தபேரொளி
நண்ணியதென்கொலாமென்றுநாடவே
எண்ணகைக்கோலமற்றெகினக்கோலமும்.

கூ

எடுத்தனர் பூதலமெயிற்றிலேனமாய்க்
கடுத்தனன் அரி அடிதன்னைக்கண்ணகிலன்
உடுத்திரளேழ்தலமுலகமுடுந
அடுத்தனன் அயனென அணுகவொட்டுமோ.

சு(1)

மாலதை ஆசையான் மருவிக்கண்டிலன்
மேலது தேடினன் வேதனன் மறைச்
சூலிதன் மலர் முடிதொடர்ந்துநாடினான்
சாலவும் இளைத்து மெய்சலித்துநொத்தனன்.

சுசு

வேறு.

நாடியேயனைத்துகாலம் நாள் முகன் மாயன் காணாத்
தேடியேயினைத்துநொந்துகிந்தைநந்தழன் றுமீண்டு
கூடியேயின்றுதம்மிற்கோலமொளியையேநாக்கி
வாடினெஞ்சலித்தோங்கண்டால்வணங்குவமென்று சொன்னார். சுஉ

நல்லதென்றிருவர்தாமும் நயந்துடனெளியேநாக்கி
எல்லையிலுக்கஞ்சென்றலும் எம்பிரானின்னைக்காண
வல்லவருளரோஎன்றுவாழ்த்தியேமலர்கவேளிப்
புல்லியோங்காணவின் றுன்பொற்பதங்காட்டுகென்றார்.

சுரு

மாலவள்வாமமீதும்மலரயன்வலத்தினின்றுஞ்
சூலிதற்பரனையென்றுதோத்திரம்மலவுஞ்சொல்லி
மூலமாமுதலையெங்கள்மூர்த்தியேபரனேவாரி
ஆலமேயுண்டகண்டா அரகர போற்றியென்றார்

சுசு

அண்ணலேபோற்றிப்போற்றியாகமமறைகடேடும்
புண்ணியநாதாபோற்றிபுலியதளுடையாய்போற்றி
எண்ணமும்விண்ணும்மண்ணுங்கடந்தருளிறைவாபோற்றி
கண்ணரும்பரமேபோற்றிஎன்றனன் கமலயோனி

சுரு

விண்முதற்பூதமைந்துங்கடந்தருள்விமூலாபோற்றி
பண்ணியுயிர்கட்கெல்லாம்பராபராபோற்றிப்போற்றி
எண்ணரும்புவனகோடிக்கினிதருண்முதல்வாபோற்றி
கண்ணுதனொதாபோற்றிஎன்றனன் கமலக்கண்ணன்.

சுசு

நீதியேயனந்தகாலம்நிகழ்ந்திடஅளவிட்டாலும்
 ஏதுமொன்றறியலாமோ எண்ணினிற்றெவைமுண்டோ
 சோதியேமோனஞானசுயம்பரகருதிகாண
 ஆதியேயமலாபோற்றி அரகரபோற்றிபோற்றி.

சுஎ

பூதியங்கரணனான்கும்புலன்களுங்கடந்தபோதா
 தீதிலாஅறிஞர்என்றுஞ்சிந்தனைசெயும்பொற்பாதா
 ஆதியம்பொருளையெங்களாருயிர்க்குயிரோ ஞானச்
 சோதியேயுன்னையாவரநிந்துளர்ச்சுருதிமூர்த்தி.

சுஅ

வேறு.

தொழுதுநின்றவர்தோத்திரமேத்தவும்
 எழுநோணதஇலிங்கவொளிமிசை
 பழுதிலாதஉமையொருபாகமாய்
 முழுதுநாம்பரமென்றவர்முன்னின்றான்.

சுஈ

ஐயிரண்கெரங்கனும்ஆயிரந்
 துய்யஞ்சுரியர்கூடினசோதிபோற்
 செய்யமேனியுதிக்கவுந்தேவரும்
 வெய்யபூதருமேவிடக்கண்டனர்.

ரு௦

புண்டரீகவிழிதுளிபொங்கவும்
 புண்டரீகக்கரமுடிவைக்கவும்
 புண்டரீகவாய்போற்றவுந்தோற்றிய
 புண்டரீகப்பதங்களைப்போற்றினார்.

ருக

பூதமைந்துமொடுங்கிப்புகழ்ந்துநின்
 றாதியேயென்றடிதொழுதேத்தியே
 நீதிசேரிருதேவருநின்மலன்
 பாதபூசனைபண்ணினர்பத்தியால்.

ருஉ

பூவினான்முகன்மால்புடைநோக்கியே
 தேவர்தேவன்றிருவருள்செய்துபின்
 காவலாகவினோழுபுவனமும்
 மேவுநாயகமென்னமுன்மீமயினான்.

ருங

வேறு.

தம்பிரானினிதருளவுஞ்சதுமுகன்மாயன்
 எம்பிரானினையெய்துமாரியம்பெனவினவ
 அம்பிராவியன்சடைமுடியண்ணலும்கிழந்து
 பம்பிராசிவராத்திரிமான்மியம்பகர்வான்.

ருச

படைத்தளிக்கவுந்தத்துவபதங்களும்பரந்த
அடற்கலங்களுமேந்தியவசூர்கடம்மை
யுடற்றுணிக்கவும்நல்வரமிதற்குமுன்னுனதாய்
முடித்தபத்தியின்விரதம்நீர்முயன்றிடுமென்றான்.

ருரு

ஶீன்றபோதினிலிருவரும்இறைஞ்சினின்றேத்திக்
கொன்றைமாலேவெண்பிறைநதிசடைமுடிக்கோவே
என்றுநோற்பதும்நோற்றவரெய்திடும்பதமுங்
குன்றளித்தருள்குலக்கொடிக்கொண்டகடறென்றார்.

ருசு

கேசவன்மலரயனுடனிருவருங்கேட்ப
ஆசிலாமறைமுதற்பொருள்அகமலர்ந்திசைக்கும்
மாசிபின்மதிச்சுதர்த்தசியாமினிமலியுந்
தேசலாஞ்சிவிராத்திரிநோற்பவாச்சிவமாம்.

ருஎ

அந்தநாளையிற்காலையின்மஞ்சனமாடி
வந்துதங்குநூற்பதீமலர்வணங்கியேவழுத்திச்
சந்தரச்சிவன்கோயிலும்வலம்வந்துதுதித்துச்
சிந்தையாற்சிவராத்திரிநோற்பவாச்செகத்தின்.

ருஅ

அச்சமானதுநீரவேயகஞ்சுவர்மெழுகி
இச்சையாகவேகோலங்கள்பலபலஇயற்றிப்
பச்சைமாமணித்துகிவினைவபநிந்துடன்விதானித்
திச்சகந்திகழ்வேதிகைமீதினிலிலங்கும்.

ருங

நெய்விளக்குகள்பலபலதிசைதொறுநிராத்து
ரைவிளக்கிபநவமணிக்ஞலங்களைநாற்றிக்
கைவிளக்கொடுகண்மலர்பத்திரஞ்சொரிந்து
மெய்விளக்கியபவமெனும்வினைகெடவணங்கு.

கூடு

வேறு.

கரும்புசெந்நெல்கதலிதெங்கின்ருலை
விரும்பியெங்கும்எழில்பெறவீக்கியே
அரும்புமாலையளிகடொடரவே
நெருங்கநாலுநிசையும்நிராத்துப்பின்.

கூக

வில்வம்வெள்ளையெருக்கொடுமென்மைசேர்
நல்லகுல்லைநலந்திகழ்சண்பகம்
முல்லைநெய்தன்முருக்கிதழ்பாதிரி
கொல்லையிற்கீரவீரக்குநீரங்கொள்பூ.

கூஉ

பிச்சிமல்லிகைபிண்டிசெந்தாமனா
பச்சைசீலம்பருத்திபொற்கோநிலை
நொச்சியாரஞ்செவ்வந்திபுணுண்டொளாய்
இச்சையோடும்இறைமுடிசாத்தியே.

சுந

சாந்துசந்தனந்தண்பனிநீரோடு
சேந்தலிங்கத்திருமுடிசாத்தியே
வாய்ந்தசேவடிவாழ்த்திவணங்கமேல்
ஆய்ந்ததீர்த்திகள் பாடியுமாடியும்.

சுமு

உறக்கமன்றைக்கொழிந்துமுடிவிலா
மறைக்கொழுந்தைவணங்கியும்வாழ்த்தியும்
நிறைந்ததீர்த்திகள் பாடியுநின்மலன்
சிறந்தசேவடிச்சேவைகள் பண்ணியே.

சும

நாலுசாமமுஞ்சென்றபின்னாதுனை
மாலையாமலர்கொண்டெவணங்கியே
காலேதன்னிற்கனகம் அசனமுஞ்
சாலுமன்பினிற்றாணங்கொடுத்துமேல்.

சுசு

அற்றைநாளுங்கடந்தபின்ஆதியைச்
சொற்றநன்மலர்கொண்டுதுதித்துமேல்
நற்றவக்குருதக்கலைநல்கியே
அற்றதொண்டர்க்கமுதுபொனீந்துமே.

சுஎ

பாரணை அமவாசைமுன்பண்ணியே
பூரணன்கழல்பொற்றும்புராணமுஞ்
சேரணிந்தசிவன்பெருந்தீர்த்தியும்
ஆரணம்முடன்கேட்டருள்கொண்மினே.

சுஅ

சீர்பெறுஞ்சிவராத்திரிக்கொப்பெனப்
பேர்பெறும்பல்விரதமும்பேசுமின்
மேருவோடும்அணுவையும்தின்மினி
சூரியன்னொளிரேரெனச்சொல்குமோ

சுஊ

வேறு.

பதிற்றிரட்டியோடிருண்டதாம்வற்சரம்பயிற்றி
விதித்திடுஞ்சிவராத்திரிவிரதமும்விடுக்கிற
சுதித்ததொண்டர்க்குக்கனகமும்வலிங்கமும்வழங்கி
மதித்திடுஞ்சிவராத்திரியொழிவதுவீழக்கே.

எடு

விட்டுணுவராகமாய் உதித்த அத்தியாயம்.

௧௩

மாவின் வேள்வியும் மன்னர்தம் வேள்வியும் வருத்துக்
கோவினோடு பூதாணங்கள் குழுவறக்கொடுத்தும்
ஆவலோடு போய்தீர்த்தங்களாடினும் அரனாந்
தேவநிஞ்சிவராத்திரிக் கொப்பிலைச் சிறிதும்.

௧௪

மாதார்பலமைந்தனாக்கொன்றதும் மறைநோர்
வேதவேதியருயிர் களைவதைத் தீவியினையுங்
கோதிலாதசற்குருமொழியிகழ்ச்சியுங்குலவுந்
திதிலாச்சிவராத்திரிநோற்றிடிற்றீரும்.

௧௫

என்று மாலையணி ருவருங்கேட்டிட ஈசன்
நன்றிகூர்சிவீராத்திரி மகிமையை நவின்று
அன்றவர்க்கு நல்வரங்களுமேனவும் அருளி
வென்றிவெள் விடையூர்ந்தொராக்கயிலேமேவினனால்

௧௬

பாவினூல் பலதெரிந்திடுமறிஞரைப்பார்த்துத்
தாவின்மேன்மைசேர்தவமுனிஞ் சூதனுமுரைப்பான்
பூவினான் முகன்மாலொடு புரந்தரன்னோற்றுத்
தேவர்தேவனாந்திருப்பதஞ்சேரவும் பெற்றார்.

௧௭

காமனோற்றுமுன்கன்னியர்க்கரசியல்பெற்றான்
நாமஐங்கரனோற்றுமுன்னாயகம்பெற்றான்
ராமவெட்சியானோற்றுமுன்சதலமும்பெற்றான்
நாமவல்லியுநோற்றுமுன் னாபனை நயந்தாள்.

௧௮

செக்கர்மேனியன் றிசைமுகன் அரிமுதனாடப்
புக்கபேரொளித்தெரிசனமாட்சியும் புரைதீர்
நக்கனன்னிசினோற்றிடுபயன்களுநனுமி
மிக்க இக்கதைகேட்பவர்வீடுபெற்றுய்வார்.

௧௯

விட்டுணுவராகமாய் உதித்த அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௯௨.

இரண்டாவது.

அங்குலன் மூத்திபெற்ற

அத்தியாயம்.

குதமுனிகைமிசுவனத்தினுறுதொவ்லோர்
மேதகுமனங்கொளவிருப்புடனுடைக்குஞ்
சீதமதிருநடராயசிவநேச
நீதிவளருஞ்சிவநிசிப்பெருமைநன்றே.

க

வெண்ணெய்கமழ்வாய்விமலன் வேதன் முதலானோர்
எண்ணறுதவத்தினர்கள் யாவருமிறைஞ்சப்
புண்ணியம் உருக்கொடுபொலித்துசிவசோதி
நண்ணுகயிலாயகிரிநம்பரனமர்ந்தான்.

உ

மைப்பொருகயற்கணுமைமா துமலர்நேரச்
செப்புயர்பதத்துணைகள் சென்னிகொடுத்தாழா
இப்புவிசிறக்குநெறியேதெனவிவை
அப்பிதழிமாமதியணிந்தவனுடைப்பான்.

ந

துங்கமிகுமாசுமதிதோற்றரனிராவிற்
றங்குமுணவின் றிமிகுதாபதவிராழக்கம்
அங்கமொடுகொண்டமையருச்சுனைபுரிந்தோர்
நங்கயிலைமால்வளையினண்ணியுறைவாரே.

ற

தீயகொலைசெய்துதகைசுதின்றவர்களேனும்
நேயமதிலாதரநிசிப்பெருமைசற்றும்
ஆய அறிவில்லவர்களென்னினும் அனங்கள்
மாயவலையுபிடிவஞ்சுகர்களேனும்.

ரு

உற்றசிவராத்திரியி னூனுடனுறக்கஞ்
சற்றுமருவாதுறுதவத்தினர்கள் யாரும்
அற்றமில்நமக்குழையன்னபடியான
பெற்றிசெறிநற்சுரிதைபெட்டனுடைக்கேன்.

சு

வாமமயில்நீயுணர்தியென்றுமறைதேடுஞ்
சோமன் அரியங்கிவிழிகொண்டசுடர்கூறுந்
தாமமணிபூவினுளசாகரபுறஞ்சேர்
எமவனவாசனிடியென்னவுடைகியன்.

எ

கங்குலெழுமேகநிகர்காத்திரன்முழங்குஞ்
சிலங்கமுளியங்கரடிநித் துரநடுங்கத்
துங்கவடிவேல்கழிதுவிவியோடும்
அங்குலனெனும்பெயரமைந்தவனவேடன்.

௮

வேறு.

சங்கு நன்மணியுங்கவடியுந்தழையுந்தயங்குசெங்குஞ்சியுந்திரண்ட
கொங்கையுமிரண்டுமுவிமுமுடையகொடிச்சியோடிருந்தவாழ்ந்திடுவான்
வெங்கடுங்கானின்விளவின்விழ்கனியும்வேரியுமீசலுந்தசையுங்
கங்குலினருந்தங்கா தலா னச்சங்கடந்தனன்கானகம்புகுவான்.

௯

செருப்புநேர்காலிறீசர்த்துவெங்கையிற்சீர்த்தவாச்சிறப்புடனேந்தி
செருப்புநேர்கவருங்குஞ்சியிங்கவடிநிறைதரக்குந்நிமென்பீலி
விருப்புநேரணிந்துகுணிலும்வாளிகளும்மிக்கவாயுதங்களுந்தணையாப்
பொருப்புநேர்தனமான் குலியைவணங்கிப் போயினன்வேட்டை அங்குல

வேறு.

செடிபடுமடவியின்வந்தொளிர்சிலைபலகணைகடெரிந்துறு
செடிப்படுவனாதிகொண்டுகனினாகவணங்கையினிலவிடத்
தொடையிளிர்முடிமிசைவண்டிசைசுருதிகள்பலசொலமிண்டிய
முடிவெலாடங்குலவணசரன்முயல்படுகொலையின்முயன்றன்.

௧௦

வேறு.

கட்டழல்பொருந்தங்கானகத்திடையேகண்டிஞ்சசமெலாமோடி
இட்டதோர்வலையைக்கண்டிடனடுங்கியேகவோமுயலையுங்காணன்
எட்டுளதிகையுப்புதர்களுந்தடவியாதுதான்செய்வனென்றிரங்கிப்
பட்டிடுதுயராற்கைவிரல்கடித்துப்பரிந்தனன்பதைபழைத்தயிர்த்தான்.

௧௨

மடங்கலான்மடிந்தவாரணத்தொகையும்வாரணமொடித்தமாமரனும்
இடுங்கடுங்கரடியிடந்தனபுற்றுமசுற்றுழைகாலேநர்கிருட்டி
இடைந்திடுதலமுமெரிவிழிப்பாந்தளிட்டமுமிணைமுப்பெருமை
படிந்தெழுசுணையும்வல்லியந்தயிலும்பதுக்கையுங்கடந்தடன்படர்ந்தான்.

வேறு.

கானிடைமருவியவேடுவர்காவலனொருபுதரின்புறம்
ஆனவொர்நிடர்மிசைகின்றனவவ்விடைமிருகமடைந்திடும்
நானவைகொன்றுடலானுகுசெம்புனல்நனிகொருவனொரு
ஆனவையும்பெறலின்நிறுந்தியயர்ந்துடனேகின்

௧௪

வேறு.

தின்கொண்டொளிர்கிலைகொண்டெழுந்தருளா நெலிபரவி
வின்கொண்டவருமங்குலன் விறலம்புகள் சிதறி
என்கொண்டளவிடலின் நியளிமண்டுறுபொறிசேர்
கன்கொண்டியர் துயில்கொண்டெழுக்கலைமானிகண்டான்

கரு

கண்டங்கவன் மிருவெஞ்சிலைகக்கொண்டு வளையாப்
புண்டங்கியகுணா நெலிகொண்டேபலவாளி
என்கொண்டுகலைமானி நமீரும்படிவிடவே
தன்கொண்டிமரமுற்றனசுவரன் மனமயர்வான்

கரு

வேறு.

விட்டிடுவிகம்பாயவிலாந்தனகலைகளெல்லாந்
தொட்டிடுவிலுந்தானுந்தயருநீஇச்சுவரர்கோமான்
பட்டதித்தகையோவென்றாப்பசிக்கனல்கொழுந்தச்சோர்ந்து
கட்டளிமுரலும்விலவக்கானகம்படந்திட்டானே.

கரு

வேறு.

படந்திடுகாணத்திடமெலாஞ்சுற்றிப்பகற்பொழுதங்ஙனங்கழிய
மிடைந்திடுதருச்சூழ்தம்பொழிலெய்திமெல்லடிப்பாலொன்படுவார்
கடும்பசிகனற்றநம்மனைக்கொடிச்சிகலங்கிடுமெனமனம்பதைத்தே
அடுந்திறலெயினன்வருந்துழியருக்கனத்தமால்வரையிடையடைந்தான்.

மருவியஞாலமன்னிவாழியர்கன்மனமகிழ்ந்திறைஞ்சிடமிளிருந்
திருவளர்மேருச்சிகரமால்வரையைத்தினந்தினம்வலம்வரும்அலரி
விரிகதிரொளிரும்வனப்பெலாஞ்சுருக்கவேலைபுக்கொளிட்டிடக்கங்குந்
கருகியவருளிற்கானகமிருளக்கழிதின்வ்வெல்லையுங்கடந்தான்.

கரு

வேறு.

மன்றுளச்சினைவாழ்த்திலர்சிந்தைபோற்
றுன்றுபேரிருள்கண்டரிதும்பிவந்
தின்றுகூடினுமென்செய்வதென்றவண்
நின்றமாமரமேறநினைந்தனன்.

உரு

மிக்ககூவிளமேவவவ்வேடுவன்
தக்கபாவச்சலதியின்வான்கரை
அக்கணங்கடந்தேறவினம்மரம்
புக்கிருந்தனன்புண்ணியத்தாற்றினால்.

உரு

வேறு.

இரவிருள்பெருகவரும்பசியெரிவுறவிழிதுயில்வின்றிமுன்
அருமையினுணவுதுறந்தனனயர்விலனமீதருகவினை
உருவியவிலைபலஅன்புடனொருமுனிபணியவுவந்தடி.
விரவியுதலொளிரங்கணன்வியன்மணிமுடியில்விழுந்தன.

௨௨

வேறு.

அத்தவனத்தவனிருப்பனன்செய்வேனென்றருங்கொடிச்சி
அரும்பசியாவிரண்டுமைந்தர்
சிறைதகலங்கிடவுயர்ந்தபரண்மேலாகிச்
சிறுவருடன்மிகுதுயர்ச்சிசுந்திறங்காளாகி
அத்தவரும்பேரிருளைநோக்கினோக்கி
அரும்புகழ்சிறிதருகானடைந்தாரின்னம்
வந்திலொன்மணநாதர்தரியாொன்று
மணமகளுநடுங்கிடவேமயங்கிவீழ்ந்தாள்.

௨௩

இருந்துவிழிப்புனல்பரப்பிமைந்தாதம்மை
எடுத்தெடுத்தமடியின்மிசையிருத்திமோந்து
அருந்தூணையேகண்மணியேயமுதேதேனே
அரில்செறிகானகம்புகுந்தாருமதுதந்தை
விரிந்தபெருங்கானகத்திலுலவும்பொல்லா
மிருகமவருயிருணவீந்திறந்திட்டாரோ
பொருந்துமுணவின்றியெவன்சென்றாரென்றாப்
பூங்கொடிச்சிதியங்கிருனிபுலம்பலுற்றாள்.

௨௪

வேறு.

தஞ்சமொன்றிலதாகியேதனித்துடன்வேகமாய்ச்சென்றார்
செஞ்சராசனம்வாளிகளின்றியேகியங்கிடும்பொழுதிழ்
குஞ்சரக்குலஞ்சென்றுயிர்கொண்டவோகொலைத்தொழில்புரியும்
வெஞ்சுணக்கொடுவல்லியம்பாய்ந்ததோவென்றுளமெலியும்.

௨௫

கூனல்வான்பிறைப்பற்றிகழ்கருகிர்க்கவிழ்தலைக்கரடி
கானகந்தனிநடந்துளகாதலனுயிரினைக்கவர
ஆனதான்மடிந்தாரகொலோவடுங்கொடுந்மருப்பேனம்
ஊனுக்கிடமடிந்தனர்கொல்லெனவுலம்பியேயிரங்கும்.

௨௬

புள்ளிசேர்பனைநெருடற்பனாமணிபொதுருநஞ்சுறைந்து
துள்ளுபற்பெரும்பாந்தளாற்றெல்லுயிருணர்வினையிழந்து
தெள்ளுமாமணியினையவென்றாக்சிதைத்தனதோவெனாவலறித்
தள்ளாருந்துயர்ச்சலதியின்மூழ்கியேததும்பினைந்துளநனியுலம்பும்.

௨௭

வேறு.

விண்டுறுசெந்தேன் கடமைமிக்கதைக் கிழங்குவகைவிரும்பியேனற்
பிண்டியுடன் மனமகிழ்ந்துகினமருந்கிப்பெட்டிபுடன்வாழ்ந்ததெல்லாம்
கண்டியில்வார்கனவாகிப்போனதுவோகலியுமினிச்சேர்ந்ததேயோ [ளே
எண்டகையகண்மணியேதலேவாவென்று ஏங்கியினையாதமனமயாந்திட்டா

பாயாதவேங்கையந்தார்மார்பினனேபகைவருயிர்பருகினீண்டு [ளாய்
காயாவின் மலர்நிகர்த்துப் பொருப்பினவென் றுலம்பொருவுங் கடகத்தோ
வையாரும்வனத்தடைந்தாய்விளிந்தனையோவிம்மியடியாண்மெலிந்தே
ஓயாமலரற்றுமுனாகேட்டிலையோவென்னினியானுஞற்றுமாறே. ௨௯

பீலிமுடிப்பெருந்தகையேபெட்டிபுடன்ருள்புதல்வர் பேசமின்சொற்
சீலமுமங்கவர்புமுகங்கடிகழ்பொலிவும்நினைந்திலையோசிறந்துமேவுங்
கோலமுமீசெல்பொழுதேகடியுடன்சென்றதுவோருலவுவென்றி
சாலுமென்றன்மணநாதாதனித்துயிர்நானுய்குவனோதமியளென்றான். ௩௦

வேறு.

ஒண்டொடிகங்குலினிங்ஙனமுண்டியுமின்றியொளிர்ந்தெரி
மண்டுபெரும்பசுமிண்டுறவண்டயில்வேல்விழிதுஞ்சிலள்
பண்டியல்கின்றபெரும்பரண்மீதிருபாலகர்தம்முடன்
எண்டிசையுந்தனிநோக்கிமெலிந்துவருந்தியிருந்தனள். ௩௧

வேறு.

பொங்குபுலத்தொழிறங்கியவஞ்சகர்புந்தியினின்றொளியை
அங்கண்மறைந்தபவத்தைநிகர்த்தவடுத்தவிருட்டொகைசீர்
அங்குலனிட்டதழைக்குமகிழ்ந்தருளம்பரனாமெனவே
செங்கதிரவீசியுயிர்ந்தொகைமீதுகிவாகரன்வந்தனனே. ௩௨

சுந்துதுரைத்திரள்செந்துகிர்முத்தொகிந்துகடற்றினாசீர்
முந்துபணிப்பெருரத்தினமொன்றைமுழங்கியவானிடையே
உந்தியுறிந்தெனவிண்டெனுமந்தரமுற்றகடற்றினாசீர்
முந்திரபாணைமுறைந்தகுடங்கொழுந்தெனவந்தனனே. ௩௩

சங்கொலிப்புகடற்கலைமாதுதரித்தகறுப்புநிறம்
தங்குபடத்தையொழிப்பமுகத்தொளசார்நிலகம்மெனவும்
அங்குமறைத்தொகைநாடுபரம்பொருள்ஐம்முகமூர்த்திதிருச்
செங்கையினுற்றிடுநேமியெனத்திகழ்தினகரன்வந்தனனே. ௩௪

வேதவிதிப்படியந்தனர்நந்திடுமெய்ப்புனல்பெற்றணிசெய்
கோதவரக்கர்குலத்தைமுடித்தொளிகொண்டபெருங்கருணை
ஆதபநாயகனுற்றிடவானுடனகிலமுமேனிதளிர்ந்த
தேதமில்துஞ்சலொழிந்தனமாதிரமிலகிவிளங்கினவே. ௩௫

அங்குலவேடுவனப்பொழுதேமரமதனி னிழிந்தடலார்
துங்கமிகும்வரிவில்லுறுவாளி துந் துயிர்கொன்று துதை
அங்கனெடுத் துமிருத்தவிருப்புடனளிதொடர் தேன்வதையுஞ்
செங்கைதரித் துவினாந் துதன் மாமனைசேர்வனமுற்றனனே.

கக

வேறு.

மண்டுபெருங்காதலுடனெதிரோவந்த
மைந்தரையும்னை வியையுமகிழ்ந்தனைத்துக்
கொண்டிடங்குழலதனி ற்பிண்டியோடுங்
குளநென்முதலானமைந்தவுண்டின்று
பண்டையிலுமென்மடங்காயிருந்தாராம்
பக்கிபுடன்விலங்கினங்கள் பதைப்பவீட்டித்
துண்டிபுரிதசையருந்திவேரியுண்டு
சுலவிவழிமறித்தரியருறைசெய்தான்.

கக

நெடுங்காலமிந்தவகையங்குலவேடுவன்புரிந்து
நீதிமுறையுணர்கிலாது
படுங்காலையுடல்மெலியவாயுண்மிகப்
பற்கமுன்றுகோல்தரித்துப்பழங்கண்டத்
தொடுங்காலகைசோரமிருவாதபித்தஞ்
சுருளவுடல்நடுநடுக்கச்சொற்றளம்ப
அடுங்காலனுயிர்கவருநாளுஞ்சேர
அறிவழிந்துசட்டகத்தைவிலக்கும்போழ்தின்.

கக

கண்டதிகைசநடுநடுங்கவடவையங்கி
கூடைசுதறுமவிழிநிரையுங்கையிற்பாசந்
தண்டமிகுபரசுளமுச்சூலம்வேல்நீள்
தடியேந்தியமதுதர்தயங்குகின்ற
துண்டமகிபோலெயிறுந்துலங்கவந்து
தோன்றியடித்தூரப்பிமனைமக்களெங்கி
மண்டுபெருந்துயரமுறஅங்குலன்றன்
மன்னுயினாக்கணப்பொழுதினவவ்வினோ.

கக

எல்லையிலாநெடுங்காலன்றாதரானோர்
இவனுயிரையங்ஙனமேகொண்டுபோகச்
சொல்லுமடாதவமறியாவேடன்மார்பைத்
துளையுமடாவழன்மீதேதுவளக்காய்ச்சி
வெல்லுமெழுப்படைகிரித்துமோகிமோதி
வெந்தையநீர்செவியின்மேவவிட்டுக்
கொல்லுமடாஐந்தெழுத்தைச்சொல்லாநாவைக்
கோதுமடாவெனவருத்திக்கொண்டுசென்றார்.

கக

திருந்துபுகழ்க்கயிலைசெனகரத்திற்
 தேவர்பிரானிதையநிந்நுநந்தியென்னும்
 அருந்தவனுக்கருள்புரிந்தேஅங்குலன்னை
 அரியயமதுதர்மிகஅச்சஞ்செய்தார்
 வினாந்துகணந்தனைவிடுத்துப்பாசநீக்கி
 விமானம்தினேற்றியிங்ஙன்வருவியென்று
 புரிந்தவுரைப்பழநந்திகணங்களேவப்
 போற்றியவர்தென்றிசையின்புகுந்தாரன்றே.

சக

வேறு.

நெடியசெஞ்சடைநின்மலனானையாற்
 கடுகிவந்தகணங்கள்வினாந்துசென்
 நடுநமன்படர்தம்மையகற்றியே
 விடுமின்வேடனையென்றுவிளம்பினார்.

ச௨

வேறு.

நாங்களருந்தவம்புரிவார்தம்மையுற்று
 நலிந்திடவுமைந்தெழுத்துநவிலாதானா
 நீங்கள்கொடுபொய்முத்திசேர்த்திடவு
 நீதிமுறையுளாத்திடுமோங்கிரிலாத
 திங்குபெறும்அங்குலனும்வனத்திற்றேன்றிச்
 செறிபறவைவிலங்கினங்கள்கொன்றுதின்னான்
 ஆங்குயமன்முன்கொடுபொய்விடுத்தால்நீங்கள்
 அழைத்தேருமெனக்காலதாற்சொற்றார்.

ச௩

பாடுபுகழ்ச்சிவகணங்களிதனைக்கேட்டுப்
 பாம்பணியுநம்பரன்மேற்பத்தியில்லா
 மூடன்மிகுகொலைபுரிந்துததையருந்தி
 மோகமயல்வளர்வேரிவிரும்பியுண்டு
 காட்தனிற்செல்பவனாவருத்துகின்ற
 கடும்பாவியானுங்காளமுண்டான்
 நீழரவிலுணவுதுயிலின்றியெந்தை
 நிறைமுடியிற்பத்திரமிட்டிருந்தானன்றே.

ச௪

விடையேறிமதியமுடனிதழிகுடும்
 வேதாந்தப்பொருளானவிமலமூர்த்தி
 திடமானவருளாலேயங்குலன்னைச்
 செய்யமணிவிமானம்திலேற்றிச்செல்வோந்

அங்குலன் முத்திபெற்ற அத்தியாயம்.

உக

தடையேதும்புரியாதிரென்றுகூறித்
தகைபாசப்பிணிப்பகற்றித்தவத்தோர்போற்ற
அடலாரும்வேடுவனைமானத்துய்த்து
அரன்கயிலேநோக்கியவரகன்றாரன்றே.

சடு

சிவகணங்கனிந்தவகைகொண்டுசெல்லச்
சினந்திருத்தெத்தயமதூர்த்தம்மைப்
பவன்முதலாச்சொலுங்கணங்கள்கோபமிஞ்சிப்
பதைபதைத்துத்துழப்பவவர்பரசுதண்டந்
தவரோடுநெடுவாளிவிடுத்தடித்துத்
தகர்த்துமுண்டையுடைத்துதைத்துவுருத்தபோதிந்
கவைசாரும்பதமேதிநாதன்வைவருங்
கடிநகனாரோக்கியமகணங்கண்மீண்டார்.

சக

வேறு.

ஒழுஞ்செம்புனலும்வடுப்படுமுடம்புமுரைதடுமாறியமனமும்
அழுதொலிபரப்பும்வாயுமாய்மிக்கஅந்தகன்புரத்திடைச்சென்றோர்
தொழுதகையுடனேதருமனையடுத்துத்துங்கமில்வேடனையீசன்
விழுமியகணங்கன்கவர்ந்துடன்சென்றாரென்றனர்வேந்தனுமுணர்ந்தான்.

பாகனைமுருக்கும்பகட்டினிலிவர்ந்துபரிசனர்ப்பம்பலர்குழ
மேகநேர்வழுவங்குஞ்சியுஞ்சுலம்விளங்குதண்டிலங்கியபாசம்
வேகமார்வனவையனல்பொழிவிழிகள்விளங்கநம்பராபரனுறையும்
யோகமார்முனிவருளநிக்கயிலையோங்கலையோடியேநடந்தான்.

சஅ

கவரிகாலசைப்பமதிக்குடைநிழற்றக்காகளந்தன்னுமைபீலி
திவழ்குடமுழவுப்பைமல்லாரிதிமிலைதுந்துபியொடுதடாரி
புவனியெனடிசையுஞ்செவிடுறத்தருமன்புராதனவேதமெஞ்ஞான்றும்
உவமைநாடரியபரம்பொருளாகுமுமாபதிகயிலையிற்சென்றான்.

சக

மன்னுயிர்க்கறிவாயைந்தெனங்கலையாய்மந்திரம்பதங்கள்வந்தமுமாய்
அன்னையாயுலகுக்கப்பனையுஞானத்தான்றவரிதயவான்கோயில் [ந்
துன்னியாள்விமலன்சிலையொடுமருவித் தொல்லுயிர்படைத்தளித்தழிக்கு
தன்னிகரிடமாங்கயிலையஞ்சயிலத்தருவளஞ்சிறிதுணைசெய்வாம்.

ஞ

புரங்கடந்திடும்அகண்டமாமுனிவர்புந்தியிலனுதினம்பொருந்தும்
உரங்கடந்துமெய்ஞ்ஞானமேவழவாயுற்றிடுபொருளெலாந்தனது
கரங்கடந்திடுபிரபையாற்றெருட்டிக்கடவுளாம்விரிஞ்சனேமுதலோர்
வரங்கடந்தருளெனக்கரமுகிழ்ப்பவளர்வதுகயிலைமால்வணாயே.

ஞக

நாட்டமேலுறச்சுமாதியினியதிநனிவளர்த்தொன்றெனும்பொருளை
வேட்டமைந்திதொபதரீட்டமும்விழிவழி ஆணந்தவாரி
காட்டநாண்மலர்கொண்டருச்சுனைபுரிகடவுளர்கூட்டமுங்கவின்சேர்
பாட்டசைத்துநாநரம்புளரோசையும்பயில்வதுகயிலைமால்வரையே. ௫௨

காளமுண்டிருண்டமிடற்றினன்றெற்றிக்கட்டழல்வெம்மைபோயுறலாற்
பாளமாயுருகிச்செந்நிறங்காட்டிப்பாய்ந்திடும்பான்மதியெனவே
கோளமார்பவளமாமணிசிதறிக்குமட்டிவெண்ணுரைத்திரள்புரட்டித்
தாளிநேரருவிசரிதரநிவந்தசயிலமக்கயிலைமால்வரையே. ௫௩

விண்டொடுமருப்புக்கவிளநரந்தம்வேங்கைகீர்வெள்ளில்பொற்கொன்றை
வண்டென்னிமிறுதும்பிபாட்டயுறும்மகரந்தந்திசைதிசைசிதறத் [றும்
தொண்டருக்கெளியான்சடையுறுங்கங்கைத் துளியுறமறைந்துடன்றோன்
அண்டருக்கரியசாரல்பெற்றுடையதணிகெழுகயிலைமால்வரையே. ௫௪

பஞ்சபூதமுமவற்றெழுபுலன்களும்பரவுகன்மேந்தியத்தொகையுந்
துஞ்சலின்றியமனமுதனன்குந் துவக்கிலாதொளிர்பிரகிருதி
எஞ்சலின்றியவக்கினிச்சுருபம்இரணியகருப்பவான்கலையின்
விஞ்சுமெப்பொருளெங்கணுமிளிரிடம்வெள்ளிமால்வரையெனும்பிறங்கல்

வேறு.

இத்தகைக்கயிலைக்குன்றினிலகுபொற்சிகரநீடுஞ்
சுத்தமாந்நகரவாயிற்றொல்லுயிருண்ணுங்காலன்
தத்துவப்பொருளைக்காணவருதலுந்தவத்தோர்போற்ற
அத்தலைவிமானமீதின்அங்குலன்வந்தானன்றே. ௫௫

அருமலர்த்தொடையன்மார்பனங்குலன்நந்திதவர்
திருவடித்துணைவணங்கச்சிவபிரானருளினிலே
தருமனைவேடர்கோனைச்சங்கரன்முன்னருப்ப
ஒருமையாய்ப்பலவாயான்றஉமாபதிரசரணந்தாழ்ந்தார். ௫௬

வேறு.

தூவிதழிமலர்ச்சடையானடியிற்றாழ்ந்து
தொழுமளவில்நிறைமதியஞ்சூடுமெந்தை
தாவிலருமறைநான்குந்தந்தவாயாற்
றருமனவெனுமளவிற்றருமனரும்
நாவிரவுமறையினனேகயிலையாண்டநாயகனை
நஞ்சையுண்டகண்டாதிவிலைத்
தேவர்கடம்பெருமானேசிவனேமேருச்

சிலையவனெயென்றுகுகிசெய்கான்மன்னே.

௫௭

வேறு.

வள்ளறருமன்புரிவணக்கமதுண்டே
தெள்ளமுதநேரவருன்செய்தகமகிழ்ந்து
கள்ளவீழ்மலர்த்தொடைகலந்துளபுயத்தாய்
உள்ளாகுறைசொல்கனமுனந்தகனுடாப்பான்.

ரு க

சாகரபுரத்தினயல்சாரொருவணத்தின்
மோகரமுடன்சூலவுழர்க்கனொருவேடன்
சேகுறுபவத்தனாயிந்தேவநினதன்பர்
ஆகயிலையுத்தனர்நம்மாணையயழித்தார்.

சு 0

வேறு.

இமையவரிலெனக்களித்தசுநாயேன்
இலகியநின்நிருவருளாலியற்றுகின்ற
தமையுமெனதேவனுதுதராறோர்
ஐயநினதேவலராலடியுண்டெய்த்தார்
உமையனையர்க்கினியவனேநஞ்சையஞ்சா
துண்டவனெயெனையுயக்கொண்டுகாக்கிற்
சமையமிதுமலர்க்கழல்கள்பிரியாவின்பந்
தந்தருளவேண்டுமெனத்தாளில்வீழ்ந்தான்.

சு க

வீழ்ந்தபொழுதருள்சுரந்துவிமலமூர்த்தி
விபுலதனிலுயிர்கவருந்தருமவேந்தே
காழ்ந்தமனத்தினனெனினுமந்தவேடன்
கருதரியசிவநிசெர்கங்குறன்னிற்
சூழ்ந்தபவத்தொடக்கறுக்குமிலிங்கமீதிற்
றுய்யவில்வத்தழைசொரிந்துதுஞ்சானாகித்
தாழ்ந்தபுறக்கரணமதாற்பாவஞ்சிந்தத்
தன்னிகரில்சாலோகஞ்சார்ந்தானன்றே.

சு உ

மந்திரத்திற்பிரணவநல்லக்கரத்தின்அகரம் உயர்வருணநான்கின்
அந்தணர்மெய்வித்தைதனினரும்பிரமவித்தையும்போல் அரியேயாதி
அந்தரத்தோர்பரவுசிவநிசு அதுவேவிரதமகினதிகமாகுஞ் [ரூன்.
சந்தரமார் அங்குலன்முன்செய்தவத்தாற் றுய்யசிவநிசிவிரதத்துய்மையுற்

வேடனெனும்அங்குலன்கீர்

விளம்புகிருக்காதைதனைவிரும்பினாரந்
தேடிமிகவுரைப்பீர்நல்விரதம்நோற்பார்
செம்மையாலிக்கைதையவிரித்துச்சொல்வார்

நீடுபுகழ்ச்சரிதமதுகேட்பார்யாரும்
நித்தியமார்நமதுணையர்நீனைதியென்றே
ஆடரவம்புனைந்தபிரான் எம்மையாளும்
அண்டர்பிரானமற்குரைத்துவிடையுமீந்தான்.

சுச

மறைதேடஅரிதேடஅயனுந்தேட
வளர்பவளப்பருப்பதத்தைமனத்தால்வாக்காற்
குறைநீருமிருவியான்மதித்துப்போற்றிக்
கூசாதுதரிசிக்கக்குவலயத்தின்
சிறைமேவுசாகரமாநகரவேடர்
செம்மலெனுமங்குலனென்றுபெற்றேன்
அறிவீனான் நியமபடர்க்கெடுத்துரைத்து
அந்தகனுந்தென்றிசையினுடைந்துவாழ்ந்தான்.

சுரு

வேறு.

மன்னுகணநாதனெனவானவர்வணங்க
உன்னரியநந்திசிவமந்திரமுரைப்பக்
கின்னரநரம்பிசைகிளர்ந்தழகுசெய்ய
அன்னகயிலாயகிரிஅங்குலனிநுந்தான்.

சுசு

ஆயிரமுகப்பிண்பரித்தமலனன்பார்
காயிரதவாணனெனினிசைகலிப்பப்
பாயிரமறைத்தொகைசொல்பங்கயனுமாலும்
வயரத்தாளமுடன்மத்தளமியம்ப.

சுஎ

தும்புருவலம்புகடிக் துபியொலிப்ப
நம்புயர்சிவாகமநவின்றடியர்போற்றச்
சம்புசிவஎன்றமரர்தாண்மலர்வணங்க
அம்புறுவிடம்பயின்மிடற்றரனமர்ந்தான்.

சுஅ

வேறு. இனி கினி க்கதை யின்புடனேதினோர்
அணையசீர்த்தியை அன்புபெருகவே
வினவுவோர்கள் சிவநிசிமெய்ப்பயன்
றணையடைந்துசிவபதஞ்சார்வரே.

சுசு

என்ன இக்கதையெண்டருகுதனும்
மின்னுமுப்புரிநூலணிவேதியர்
மன்னுபுந்திவளம்பெறச்சொற்றனன்
அன்னகாலையருந்தவர்கூறுவார்.

எ௦

இரண்டாவது அங்குலன் முத்திபெற்ற அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-கசுஉ.

மூன்றாவது.
சூதுகுமாரன்பதவிபெற்ற
அத்தியாயம்.

—o—o—o—o—o—

கா தும்வேடுவன்கா தையைச் சொற்றனை
பூதலந்தனி னோற்றவர் தம்புகழ்
சூதமா முனி எவ்வகை சொல்கென
வேதவேதியன் மெய்க்கதை தகடறுவான்.

க

தபிலைகோடுறக்கார்வய ளுமெறத்
திவலையோடுதெறித்தருணித்திலம்
நவில்வகோடலதின் றியுநாடெலாம்
விபுலைசூழ்தரமே தினிவீறதாம்.

உ

விந்தமால்வரைமே தினிக்குத்தரம்
அந்தநாட்டிலணிகெழுமாநிதி
சந்தஇப்புகள் சங்கமுருத்தலின்
இந்துமேலொளவீசுமிளம்பிறை.

ந

பஞ்சராவியமெல்லடிப்பாவையர்
தஞ்சராநிசர்மைந்தருஞ்சாற்றொறா
மஞ்சராவியகோலைகள்வாலிகுழ்
குஞ்சராபுரியென்பதொர்கோநகர்.

ச

அந்தமாதகர்தன் னிலமரர்கோன்
சந்தமாரமராவதிகா ளுமாற்
பந்திபந்திபரிகரியானமும்
மைந்தரோமேகளிர்வளம்பெறும்.

ரு

வேதசாலையும்வேள் விசெய்சாலையும்
மாதவங்கண்மகிழ்வுறுசாலையுந்
தீதிலாதகிவன்பெருங்கோயிலுஞ்
சோதியோடு துலங்குறுந்தோன் னகர்.

சு

அன்னமாதகருக்கரசானவன்
மன்னர்மன்னன்வளம்பொலிவாழ்க்கையன்
மின்னும்மென்குடையன்மிகுவேள் வியன்
றன்னதானையிற்சக்கரமோச்சுவான்.

எ

உரமுரஞ்சியதோளினனென்னலார்.
சிரமுரஞ்சியதாழினன்செங்கையில்
அரமுரஞ்சியவாளினன்னன்னலார்
பரமுரஞ்சயினென்றொருபார்த்திவன்.

அ

அந்தமன்னவற்காகமமாமறை
புந்தியொடுபயிற்றுபுரோகிதன் .
அந்தவானவர் தங்குருவாமவன்
சந்தவெதிகையுந்தழலோம்புவான் .

௬

புற்கரந்தபுரோகிதன்மாமகன்
நற்கரந்தமனத்தனணுகருந்
தற்கரம்பலவல்லவன்சீற்றொணுத்
துற்கரன்பெயர்சூதுகுமாரனே .

௧௦

பெய்மயக்குமனத்தன்புலைக்குணன்
மெய்மயக்கறியாதவன்வேட்கையான்
மையனுண்ணிடைவாணுதன்மாதரைக்
கையக்கம்புரியக்கருதுவான் .

௧௧

மாதரர்கண்மயங்கமதனநூல்
வேதநூலைவிரும்பிமனங்கொளும்
பாதகன்பரதாரமினிதெனச்
சூதுபண்னுந்துறைபடிவஞ்சகன் .

௧௨

முறைமயங்கியமூர்க்கனறிவிலா
மறமிகுத்தவன்மாயப்பொடியினுற்
கறையுடற்கரந்தேகங்குன்மங்கையர்
உறைவித்தினுமுன்புகுமூமைபோல் .

௧௩

வளையுணுன்புகழ்மன்னவன்ரென்னகர்க்
கிளையவேதியனெய்தலுந்தையலார்
வளைகழன்றனர்வண்டுகண்மூடிய
அளகபாரஞ்சரிந்தனரங்ஙனே .

௧௪

கலைநெகிழ்ந்தனகைவளைசோர்ந்தன
நிலையொழிந்தனநெஞ்சமழிந்தன
உலையிலிட்டமெழுகிளையொத்தனர்
வலையின்றுமானெனலாயினுந்தரே .

௧௫

மந்திரங்கண்மருந்துகண்மாயையாம்
எந்திரங்களியற்றியவேதியன் .
சந்திரங்கொண்முகங்கண்டிசோர்ந்தனர்
அந்தரத்தினருந்ததிபோன்மினார் .

௧௬

கற்பழிந்ததுகாவல்செய்மங்கையர்
பொற்பழிந்ததுபொய்யுறையலார்
வற்கமானமதன்கலைநாக்கியே
நிற்கும்வேதியனெஞ்சமருட்கையால் .

௧௭

பஞ்சபாதகன்பாவியிவன்பகை
வஞ்சகன் றனைமாய்க்குவென்றுண்ணியே
விஞ்சைமாநகர்வேதியர்மற்றுளேதர்
தஞ்சமன்னனைச்சார்ந்தனர்சொல்லுவார்.

௧௮

மன்னர்மன்னமடிந்ததுமாநகர்
சொன்னசொல்லறியாச்சுருமாநாங்
கன்மமானசண்டாளனைக்காண்பவர்
நன்மையில்லைநரகமுமெய்துவார்.

௧௯

என்னமுன்னமெரியெழுதிந்தையான்
அன்னவேதியனைக்கொண்டனைகென
முன்னமேகொணர்ந்தெய்தலும்மூர்க்கனை
மன்னர்மன்னவனென்குவருக்குமால்.

௨௦

நின்றவேதவொழுக்கினரீத்தனை
இன்றுநாண்முதலென்னகரெல்லையில்
என்றுமெய்தலையென்னமறையவன்
துன்றுதாரவன்சொல்வழிப்போயினான்.

௨௧

வேறு.

திக்கெலாம்புகழும்வேந்தன் றிருநகர்ரீத்துப்பாவந்
தொக்கெலாம்பிறையப்பூண்டசுருமாரன்போனதன்மை
தக்கணமூர்த்திதேவன்றனதருளனுகவன்பர்
மெய்க்குழாம்பாவசாலம்வினாந்தொழிகின்றவாரே.

௨௨

தன்னிடங்கழிந்துஅப்பாற்றராபதியெல்லேநீங்கிக்
கன்னுதிக்காடுசோலைகடந்துவெஞ்சுரத்தின்மாடே
மன்னுயிருடலைவிட்டுப்போயினமரபுபோலத்
துன்னியவியினையினெடுஞ்சுருமாரனடந்துசென்றான்.

௨௩

கோடுறுகளிறுபன்றிகொலைபயிலாளிசிகங்கம்
ஊடியகலைகள் புல்வாயுயர்புலிமனையினெடு
நீடியவனங்கண்மீதினெருங்கியவினையினெடு
வாடியவற்றத்தான்கானம்வாழ்பதியாகக்கொண்டான்.

௨௪

கண்ணினின்றொழுநீரீத்தங்கால்வழிப்படரயாழின்
பன்னுறுமொழியாந்வேட்கைபலித்ததித்திறமதேயோ
நண்ணியமகளிர்சேக்கைநனுகுநாளுளவோவென்று
உண்ணெகிழ்ந்துருகிவாடியுன்மத்தனுகினைந்தே.

௨௫

ஆங்கொருபொய்கைசேர்ந்து அதனிடையினைப்புமாறி
ஓங்கியெந்தன்மையாலேயுலூட்டல்விளர்ப்பனென்னாந்
நிங்குறுகளவுசெய்யச் சிந்தனைகொண்டதெறிப்
பாங்குறுசோலையொன்றினிருந்தனைப்பதனன்றே.

உஅ

வேறு.

அன்னவனிருந்தபொழில்வ்விடமருங்கே
மின்னெனதுடங்குகொடிமெல்லிபுலைவல்லி
பொன்னுலகரம்பைபாதிபூமகளுமென்ன
அன்னமெனமஞ்ஞையென ஆலமெனவந்தாள்.

உஅ

கங்குலகங்கரியகாளம்விழிகச்சார்
கொங்கைமதயானையிருக்காடெனவீனங்கத்
துங்கவினையிலையெனவண்டிசைதொடங்கக்
குங்குமமலர்ப்பொழில்சுலாவிரலுற்றாள்.

உஅ

வாவிமலரன்னமெனவந்தபுலைவல்லி
காலிடையிருந்தகவின்மேவியகரும்பு
ஓவியதனுப்படையொழிந்தமறையோர்செய்
பாவவடிவைத்தனதுபார்வையினயந்தாள்.

உஅ

வந்தவனைவெஃகிமறைவேதியன்மகிழ்ந்தே
சுந்தரமனைத்துமொருதொல்லுருவமாகி
அந்தரவினோமுதமானதொருமானே
வந்துதமியேனிடலாமாற்றியருளென்றான்.

உஅ

என்னலுமவன்வடிவையெங்குமுற்றோக்க
மன்மதனைங்கனைகள்வாடையொடுமீற
வன்னமயில்பொலவருவாள்வடிவுகண்டு
கன்னன்மொழியாளொடுகலந்திடநினைந்தான்.

உஅ

ஒருவர்மனமொருவருணையாத்துடலமெங்கும்
இருவருயிரொன்றியெழிலொன்றெனநயந்து
உருவிரவரானவகையொன்வியிலோடி
மருவிவளர்காதலனுமாயவலைபட்டார்.

உஅ

வேறு.

உருவிரண்டாங்குநீங்கியொருவனொருவர்க்கி
இருவருந்தம்மிலேதாமின்பமுற்றினிதுசேர்ந்து
மருவியேயிருப்பமென்றுமனமலர்ந்துவகைபொங்கக்
குருகுமின்றசைகடின்றுகுடிசையொன்றிமத்துவாழ்ந்தார்.

உஅ

சுதுகுமாரன் பதவிபெற்ற அத்தியாயம்.

உக

வழுவமைமங்கையோடுமனமகிழ்ந்தின்பந்துய்த்தப்
பொடிபடுதசைகடின்றும்புலாவுடன்சுரையருந்திக்
சடிதுடனாடிப்பாடிக்காமவேள்வேள்வியாற்றிப்
படிபுறுகளவுருதம்பயின்றனன்பனவன்மாதோ.

உச

கன்றொடுகலைகள்கொன்றுங்களவுள்கவர்ந்துதின்றுஞ்
சென்றதுசிலநாட்பின்புதிமையேநயமென்றெண்ணி
ஒன்றியபாவமெல்லாமுருக்கொண்டகன்மசண்டன்
மன்றல்சேர்மனையாடாணுமானனமகளீன்றாள்.

உரு

மானனநோக்கியின்னுமகிழ்ந்திடவானமீதின்
வனகைஅரக்கப்பெயன்னுமிருவரும்வந்தாரென்றே
ஊனுக்ரமறையோனண்ணியுவந்துடனெடுத்தமோந்து
பானமுத்தசையுந்தீற்றிவளர்த்தனன்பரிவினோடும்.

உசு

தன்றிறன்மகளிரோடுந்தாவாள்சிலைகோலேந்திக்
குன்றுடன்படுகடீங்கள்குலவுசீர்வனங்கடோறுஞ்
சென்றவருயிர்கள்சிந்தித்திசாமுகம்பலவுமேவிக்
கொன்றிடமாய்ந்தோர்கோடுகோவதைதயனந்தகோடி.

உ௭

வேறு.

வலையொடும்பலவாரவைகட்டியே
சிலைகொடுங்கலைகொண்டிசினத்தினால்
நிலையழிக்கவும்நின்றவிலங்கெலாம்
மலைவிலோடிமறியவிழுந்திடும்.

உஅ

விலங்குபுள்ளுகண்மீன்ருலம்வேறுத்
திலங்குகோயிலிடித்துடனுட்புகா
நலங்கொண்மாநிதிநண்ணுமிடனெலாங்
கலங்கவந்துகவர்ந்துடன்மீனோமே.

உக

இல்லைவேதமொழுக்கமிழிஞர்தஞ்
சொல்லலாதுபிறிதிலைத்தொல்புவிக்
கல்லதாலயத்துள்ளுறுகல்லென
வல்லசிந்தனைசெய்துமருளுமே.

உ௦

மெள்ளவந்துபுகுந்துடன்வீடுகள்
பள்ளிகொள்பவார்சோதனைபார்த்துமேல்
உள்ளதுள்ளதுகொள்ளவுணர்ந்தவர்
கள்ளனெண்ணக்கடிப்பினொளித்திடும்.

உக

காரிருட்டிற்கு நன்மனைவைத்திடும்
ஆர்கொலென்பவராருயிர்வலிவிடுங்
கோரவீரர்குறித்துத்தொடரிற்றன்
ஊரதாம்வனமோடியொளிக்குமே.

ச௨

பாலிகந்துபசுவைவதைத்திடுஞ்
சீலவேதியர்தம்முயிர்செற்றிடுங்
கோலமாதரைக்கொன்றுபுதைத்திடும்
ஆலமென்னவெகுண்டெழுமாவலால்.

ச௩

வேதபாரகர்கோடியின்மேலவர்
சாதிபேதவகையதுசாற்றொணு
மாதர்தம்வதையெண்ணிடினம்ற்றதே
ஏதமேதமிவன்மனத்தூற்றமே.

ச௪

ஆளிர்போலவளர்த்தனனாசைநோய்
மீளுமாறறியானந்தவேதியன்
வாழநாள்பலமாண்டபின்வஞ்சகஞ்
சூழவேறொந்துமையினின்றுவான்.

ச௫

கொல்லவெண்ணுங்கொடுத்தாழில்வேதியன்
நல்கவந்தெழுநாரியர்நுண்ணிடை
வல்லியென்னவும்வாய்ந்தமுருண்முலை
வல்லதென்னவும்வாய்ப்பவளர்த்தனர்.

ச௬

தன்மகாராத்தமுவிடுமாசையால்
மன்மதன்கணைபாயமயங்கியே
புன்மையானபுலைக்குணவேதியன்
வன்மநெஞ்சின்வலிதிணைந்தனன்.

ச௭

வேறு.

அரிவையரிருவர்தம்மைஆசையாற்புணர்ந்தநாளிற்
பெருவலிமைந்தர்தோன்றப்பிரியமுற்றுவந்துபுல்லிக்
குருதியுறவமுட்டிக்குவவுசீர்ப்புதல்வரோடும்
மருவியேசிறிதுகாலம்வாழ்ந்தனன்வாழநாளில்.

ச௮

வேதியரனேகர்தாசுவாங்குவான்விபினபாதை
போதர்ப்புதல்வரோடும்போந்தவர்பெருணைவவ்வி
மோதியங்கவமாமாய்ப்பமுடிகெழுகவுடமன்னன்
நீதியார்நெறிக்குத்தப்பிரிஹைகாம்பிதேசம்புக்கான்.

ச௯

சூதுகுமாரன் புதவிபெற்ற ஷத்தியாயம்.

௩௧

ஆங்கணமீ துசின்னாளிவையர்த்தமுவிவாழ்ந்து
பூங்குழன் மாதரோடும்பீதல்வர்கன்பலரைப்பெற்றுப்
பாங்குமுமாந்தரிந்தப்பாவிதன்னுசயல்கள்கண்டே
வங்குறப்புவிக்குப்பாரமாகியேயிருக்குநாளில்.

௩௦

வாசவன்பதியைநோக்கிவணிகர்தந்தரிவன்னார்
பூசவார்முடிப்பாராகிப்புதல்வர்பூங்குழலாரோடும்
மாசிசேரபரபக்கமலிசுதூர்த்தசியிராவிற
றேசலாமகிமையான சிவநிசினோற்பச்சென்றார்.

௩௧

குண்டலமுருத்திராக்கங்கோலமார்விபூதிராத்திக்
தொண்டிருக்கன்பர்பாத்திணைகடந்நெஞ்சநாட்டி
அண்டர்பேரமுசெய்வானரன்றிருக்கோயிலெய்திக்
கண்ணளிபனிப்பயோகக்கடலகத்தமுந்நிநின்றார்.

௩௨

வேறு.

பொன்னின்புணரிபுதுவெண்மிகல்புனைமாமலர்த்தொடையுங்
கன்னல்வளர்கதலிக்குலைகாய்த்தெங்கொடுகுமுஞர்
சொன்னநிகழ்கயிலாசுகிரித்தேவனைத்துதித்து
முன்னும்படிஅரிதாஞ்சபைமுழுதுஞ்சிறப்பித்தார்.

௩௩

கொத்துப்பரிமளதாமனாகுமுதங்கரவீரம்
மத்தத்தொடுதுளபம்வளர்மல்லிக்குலமலருந்
தொத்தொத்திடுமந்தானாயுஞ்சூட்டிப்பரசிவனே
சுத்தத்தொளிரொளியேயருளென்றேபலர்துதித்தார்.

௩௪

வேறு.

இன்னவர்களின்னவகையெய்துதல்செய்போதின்
முன்னைவினைதள்ளவருமூர்க்கனியல்பாக
வன்னமதுவுண்டிவெறிமீறிவழிதப்பித்
துன்னுமிருள்வந்தசூதுகுமாரன்மலர்கொய்தான்.

௩௫

தன்னுடையதேவியர்கடாமமணிசெய்து
வன்னமுறுகூந்தலின்முடிப்பமலராய்வேன்
முன்னைமுதலைக்கருணைமூர்த்தியைவழுத்துந்
துன்னுதவபூசனைதுலங்குமொலிகேளா.

௩௬

இந்தவகையிவ்விர்விலென்னவெனவெய்திக்
கந்தமலிகொன்றுறையணிகண்னுதலைநோக்கச்
சிந்தனையமுந்தவளர்சின்மயவயத்தால்
அந்தமறையோன்வினைகள்யாவும்பிவெய்த.

௩௭

கண்டுகளிகுந் துகடிகண்டபனிபோல
மண்டிவீணையோடமதிவேணியைவாழ்த்திப்
புண்டரிகமென்கழல்கள் போற்றியபல்போனாள்
வண்டபடிமுண்டகமலர்த்தொடையன்மாதோ.

ருஅ

வேறு.

போயினன்சிறிதுகாலம்பொற்கொடியோடும்வாழ்ந்தே
ஆயவணிருந்தவேலையாருயிர்கீவர்வதாகக்
காயெரியென்னப்பொங்கிக்கயிற்றொடுகுலமேந்நி
மாயைகடிசுண்டவென்னவந்தனர்மறலிதூதர்.

ருஎ

இருப்பிழம்பனெகமாகியெயிறெனும்பிறைகண்டின்ன
மருப்புணகுஞ்சியென்னும்வாடவமுடிமேலோங்கக்
குருத்திகழ்தரநடந்தேகோலமார்காலதூதர்
தெருட்பொருடன்னைக்காணுஞ்செல்வனைவளைந்தாரன்றே.

கூ௦

வேறு.

எம்பிரானருநற்றவிருங்கணஞ்
செம்பொன்மால்வரைநேர்தருதேர்கொடே
அம்புவிக்கணனுசினரம்புதி
வெம்புதியைவிலக்குவபோலவே.

கூக

நீறணிந்தனர்நெற்றியிற் கண்ணினர்
மாதிலாதவர்மான்மழுவேந்தினர்
நூறுகொடியர்நுண்ணிதினண்ணினர்
ஆறணிந்தஅரனருள்வாய்மையால்.

கூஉ

எய்துமெல்லையமன்விடுதூதுவர்
வெய்துகொண்டிடுவேதியன்றன்னுயிர்
ஐதெனும்படிபாசத்தழந்தவே
செய்தகாலச்சிவகணங்கண்டனர்.

கூ௩

விடும்விடுமிவன்வேதியன்மாதவன்
கடுநுகர்ந்தருள்கண்ணுதற்றம்பிரான்
அடிமையாஞ்சுருமாரணையன்பிலாக்
கடியர்போலக்கருதலிரென்னவே.

கூ௪

இந்தவண்ணமெதிர்த்துரைசெய்யவும்
அந்தகன்விடுதூதரறிந்தநீர்
வந்தவாறுரையும்மெனமாதவர்
இந்தவேதியன்றன்னிடமென்றனர்.

கூ௫

வேறு.

என்றவருணாப்பக்கேட்டேயமுன்விடுதூதர்சொகிவார்
இன்றிவன்செய்தபாவமெண்ணினுத்தொலையுமுண்டோ
வன்றிறன்முதலையுங்கள்வாழ்வுடைப்புமுக்களோரி
துன்றியநரகமிந்தச்சுருமாற்காவதென்றார்.

கூங்

ஆங்கவர்பகரக்கேட்டஅரன்றிருக்கணங்களுல்லாம்
ஓங்கியளரிபோன்மண்டிஉருத்தெழக்கண்டதூதர்
நங்கிவனுயிரைவவ்வம்பாவர்நீர்சொன்மினென்னப்
பூவருமுலுமையாள்பாகன்பொன்மடித்தொண்டர்சொல்வார்.

கூங்

வேறு.

மாயன்அயன்மாமறலிவானவர்கள் கோமான்
ஆயவர்பதங்களுள்வொழ்வையுமளிப்போன்
காயுமலர்வாளியுறுகாமனையெரித்தோன்
தூயசிவனாடிமையென்றனர்கடொண்டர்.

கூங்

உங்கடிகுமன்னைஉருத்தவன்வருந்தச்
செங்கமலநேர் தருகிருச்சரணினுலே
அங்கணுதைசெய்தருளரன்கடுவருந்தும்
அங்கணர் தனக்கடிமையாம்அறிதினொன்றார்.

கூங்

அன்னவர்கள்வெள்ளிமலையத்தர்புகழ்கூற
மின்னும்வடிவாள்பரசுவேறநிகரத்தோர்
மின்னுமுறைநீங்குபடுபால்பெருமூர்க்கன்
மன்னுயிரினத்தருகிரென்றெதிர்தடுத்தார்.

எ 0

மிக்கயமதூதருவீரநிலைகண்டே
அக்கமொடுகொக்கிறகணிந்தசிவதொண்டர்
தொக்ககடூல்புக்கவடவைக்கனல்சுருங்கி
அக்கநெம்படையடுத்தெனமுனிந்தார்.

எங்

ஒன்றொருவர்விட்டகணைஉம்பருலகெல்லாம்
பொன்றளரிசுந்தமிகுபோரதுமலைந்தார்
குன்றுருலமேருவொடுகோலமுகிலெல்லாம்
வன்றிறலினுடெதிர்தலைந்தவகையொப்ப.

எ ௨

கைபொடுகையற்றமிகுகாமகரவீழ்வார்
மெய்துணியமார்நீனிடையேலதனையேவிச்
செய்யதலைகாய்துசெவிநாகிகள்நைதப்பார்
ஐயன்விடுதூதர்எமதூதரையடர்த்தே.

எங்

சிவராத்திரி புராணம்.

வாதமொடுமாதிரமலைந்ததென அம்பொற்
சோநிலிடுதொண்டர் எமது ததா முருக்கப்
போதுமெனவங்கமுறுபோர் விசயமாறி
ஒதுபுகழ்மாமறவியூர்க்கிதடைந்தார்.

எ ௪

நேசமிசுமாமறலிநின் னபயம்இன்றே
பாசனுடைமாதவர்களம்முடனெதிர்த்து
பாசமொடுதண்டதுபறித்துமறையோனைத்
தேசமிசுதேர்கொடவாரசென்றனர்களென்றார்.

எ ௫

வேறு.

அந்தகனவ்வுரைகேட்டுவடவைத்தீபொ
லழன்றுளமேகொதித்தெழுந்துபழியேமிக்க
அந்தணைவழிவிலக்கிக்கொண்டுபோவா
ரவருயிடைக்கடி துவவ்வியன்பிலாத
அந்தணைப்பாசமதிலமுந்தவீக்கி
அருநரகில்விடுப்படுனவசத்திலுன்னி
அந்தகனுந்தனதுதொண்டரானதுத
ரவர்முகம்பார்த்தொருமொழியையறைவதானான்.

எ ௬

வேறு.

உருமெனக்கொடியபாவியுயிர்கவர்ந்தேகத்திய
செருவடற்படைகளேந்துஞ்சிவகணநாதர்தம்மைப்
பொருமிடறணித்துச்சிந்திப்புகரனுயினாவவ்வி
வெருவருநரகில்வீட்டுமேமலிவைகாண்முரென்றான்.

எ ௭

சண்டனந்தவனாகுறச்சதுமுகன்காலகாலன்
துண்டன்மிண்டன்பிறையெயிற்றன்சூரன்வீரன்வரமாலி
பண்டன்சுடேதணணிமாலன்பகனனந்தகாசுவன்கீர்க்
குண்டன்மேகவணனுக்கிக்குழுவாங்காலபடமெழுந்தார்.

எ ௮

வாளொடுசூலம்வைவேவ்வச்சிரம்பிண்டிபாலம்
நீள்சரஞ்சவளஞ்சத்திநிறைமழுமுசுண்டிசக்கரம்
ஆளவேயேந்திச்சென்றார் அந்தகன் றாதரப்போ
கொருடன்சிவகணங்கன்குறித்தெதிர்மலைந்தாரன்றே.

எ ௯

எரியெனச்சரங்களைவியெம்பிரான் றாதரேற்ப
உருமுகில்வீழ்வதென்னவுடல்பலகவந்தமாடக்
கருகினர்காலதாதர்கலங்கியேமுரிந்துசாய்ந்தங்
கொருவழியொருவர்போகாரோடினருநாநடி.

௮௦

வேறு.

பாச்முஞ்ஞலமும்பறித்துக்கீகாண்டெமை
ஆசிலாப்படையினாலுத்துவீட்டியே
மாசினனாகியமறையவன்றனைத்
தேசடைத்தேர்மிசையேற்றிச்சென்றனர்.

அக

சிவகணமென்னவேசெப்புஞ்சொல்லினப்
பவமனக்காலனார்பரிந்துகேட்டுப்பின்
உவமையில்சிறுவோதுவேதியன்
தவநெறியாதுநீசாற்றுகென்றன்.

அ௨

என்னலுஞ்சித்திரனேற்றசிறந்தயின்
முன்னுறநாடியேமுதல்வகேளென
அன்னவேதியன்செயலனைத்துங்கூறியே
மன்னவநரகவன்வாழ்க்கைதிண்ணமே.

அ௩

என்றவனியம்பீலுமெரிந்துஅந்தசன்
நன்றுநன்றேகொலாநம்மனோசெயல்
என்றிதையீசனுக்கியம்புவேனெனச்
சென்றனைன்கயிலையங்கிரியைத்தேடியே.

அ௪

ஈதிவனேகலும்எம்பிரான்விடுந்
தூதர்தஞ்செயலினைச்சுருக்கிச்சொல்லுவாம்
வேதியன்றனைமணிவிமானத்தேற்றியே
திலாச்சிவபதஞ்சென்றங்கெய்தினார்.

அ௫

வேறு.

அண்டமெலாங்கடந்தபொருண்ஞானயோகம்
அறிவிபுதரிதயமலரமைந்துவத்துந்
தொண்டினர்கடனையறியவருநீநாட்டித்
தோகைமலைவல்லியிடப்பாகந்தோன்றப்
புண்டரிகன்றிருமகிழ்நன்முதலேயான
புங்கவர்கள்அரகரவென்றழிகள்போற்றத்
தண்டரளத்தமனியப்பொற்கோயினாப்பட்
சங்கரனார்வீற்றிருக்குஞ்சமயந்தன்னில்.

அ௬

வேறு.

கோடிசூரியர்மாமதிகோடிகள்
கூடுபெரொளியாயினகோலமே
பாடிமாலன்றுதேடியபாதத்தைச்
சூடினான்சூமாரனையர்கெட.

அ௭

கண்ணில்நஞ்சுவிராத்திரிகண்டதால்
நண்ணியெய்திணைநம்மடியாருடன்
எண்ணிப்பாவமொழாமெரிந்தோடின
புண்ணியச்சிவருபம்பொலிந்தனை.

அஅ

இன்பமாஞ்சிவலோகத்தினைய்தியே
அன்பரோடமர்வாயென்றருள்செய
என்பணிந்தஇறையருள்கொண்டொரீகம்
முன்பனத்துவமுத்திமுதிர்ந்தனன்.

அக

வேறு.

முனிவிர்காளனேகபாவம்முதிர்ந்தவிப்பிரனாரந்தப்
புனிதமாஞ்சிவமுத்திபொருந்துமெய்க்கதையைக்கேட்டோர்
இனிதெனப்படித்தோர்யாரும்இகபரசுகங்களைய்திக்
கனகவில்லாளிசெம்பொற்கழலிணைமருவுவாரோ.

கூ

குதுகுமாரன்முத்திபெற்ற - அத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௫௨.

—௦௦௦௦௦—

நரலாவது.

இயமனுக்குச் சிவனுபதேசித்த

அத்தியாயம்.

—௦௦௦௦௦—

துய்யவேதியன்காதையைச்சொற்றனம்
வெய்யஅந்தகன்மேருவில்லாளிசீர்
மெய்யிலங்குடியிலையின்மேவியே
ஐயந்தீர்கதைதன்னையறைருவாம்

க

என்றுருதனிசைத்துமனங்கொள
வென்றிவேல்நமன்காதைவிளம்புவான்
துன்றுகாலபடரொருருயன்
மன்றன்மாமகன்மைடமிவந்தரோ.

௨

பாசசூலம்பரித்துப்படரொளி
வீசுமாமணிமென்றுகில்சாத்தியே
ஒசைசேர்தருமும்பர்வணங்கிடத்
தேசலாவுந்திருநகர்நீங்கினான்.

௩

சூடமுழாப்பிணைகொக்கரைதண்ணுமை
படகமேங்கினபம்பைபொலித்தன
வழிகொள்வேன்மறவீரரும்வந்தனர்
பழநடுங்கப்பருப்பதம்பாறவே.

௪

திக்கயங்கள் சிதறிமலைந்தன
மிக்கவேலைவெருண்டுபுரண்டன
தொக்கசேனைகள்சூழத்தொலைவிலா
நக்கன்வெண்கயிலாயத்தைநண்ணினான்.

௫

வேறு.

கண்ணுதல்பரதங்காணக்கடுகியேவந்தமன்னன்
விண்ணுறுகிழக்குவாய்தல்மேவுமாதவினப்போற்றி
நண்ணினனடியேனென்றுநவிலுதிசிவனுக்கென்றான்
புண்ணியநந்திசென்றுபுராரிதன்கழல்பணிந்தான்.

௬

எம்பிரான்பதங்கன்போற்றியியம்புவான்நந்திதவன்
வம்புலாங்கொன்றைமாலையணிசடையாய்மேருப்
பைம்பொனூர்சிலையாயின்றன்பதம்பணிந்தேகக்காலன்
நம்பனெவந்தானென்றான்நாதன்புன்முறுவல்செய்தே.

௭

தருகிநீநமனையென்னச்சங்கரனருளைப்போற்றி
வருகிநீயென்றுநந்திவருத்தலும்மறலியென்பான்
குருதிவேலுழுவர்தம்மைக்கேசரிலின்புடைநிறுத்திச்
சுருதியுமலகுமானசோதிசன்னிதியிற்புக்கான்.

௮

வேறு.

அரியாதிபுயிராகியுலகமாகியண்டமெலாங்கடந்த
பொருளாகிநிற்கும்

பெரியானைமறைப்பொருளையனந்தகோடி

பேதமெலாங்கடந்தருளும்பெருமான்றண்ண

வகாநேருதிவனிதைவிடப்பாலாகவதிய

அரகரவெனவேயடியர்வாழ்த்த

நிரைசேருமிருவிழியான்மறலிகண்டான்

நித்தியமாரானந்தநிறைவுற்றானே.

௯

வேறு.

எம்பிரான்கணங்களோடுமிருந்தருள்சபையின்மீதே
உம்பாமண்மிசையினுள்ளோருயிருணுமறலிபுக்கு
வம்புலாமலர்கவேவிலம்வந்தமுக்காற்போற்றித்
தம்பிரான்றனக்குமுன்னேதந்தமுத்தினாயைவைத்தான்.

௧௦

வைத்தபின்னொழுதுகையான்மலர்மழைசொரிந்துவாழ்த்தி
அத்தனையமரர்கோவேஆதித்யபரணையோக
சித்தனேதெரியொணுகூதேவர்கடேவேளான் .
முத்தனையெண்ணையான்டமுழுமுதம்பொருளேபோற்றி, கக

பூதமுங்கரணநான்கும்புலன்களுங்கடந்தாய்போற்றி
வேதமுந்தேடிக்காணவிழுப்பரம்பொருளேபோற்றி
ஆதியாயந்தமாகியனாகியாம்முதல்வாபோற்றி
சோதியேசுடராயோங்குந்தொலைவிலாப்பிழம்பேபோற்றி, கஉ

விண்முதற்பூதமைந்தம்விளங்குமுகுணமுந்தேறி
என்முனிவோர்கள்சிந்தையிலங்கியபொருளேளான்
கண்மணியொளியாய்நின்றகாரணமுதலேயோகர்
உண்மகிழ்தியானத்தூடேஒளிருமென்குணனேபோற்றி, கங

வேறு.

காலமுங்கருமமுங்கடந்தரித்தனே
சூலவெம்படையினய்துலங்குபாற்கடன்
மேலெழுவிடத்தினேவிரும்பியுண்டருள்
நீலகண்டாநமநிலமூர்த்தியே, கச

என்றிவன்பன்முறையிறைஞ்சியேத்தலுங்
புகான்ஹைமாலிகையணிகுளகன்றன்னெதிர்
நின்றிடுமன்றனைநோக்கினின்பெயல்
நன்றதாவுலகினில்நடந்ததோவெனா, கரு

குதலைவாய்மொழிமகார்கூறுமின்சொலை
அதிவிருப்பாகவேயாயுமன்னேபோல்
மதலைவேணிபன்சொலமறலிகைதொழா
விதிர்விதிர்ப்புடனிலைவிளம்புவானரோ, ' கங

வேறு.

விந்தமால்வரையினுத்தரதிகைக்கண்
விளங்கிடுங்குஞ்சரநகரின்
வந்துதோன்றினனன்மறையவாரெறிகள்
வழக்கியதீயதோர்பதகன்
அந்தவந்தணன்பெயுரினமொழியி
னருஞ்சுருமாரணுவன்செய்
சந்தமில்லதோர்பாவத்தின்னொகையினைச்
சாற்றுமாறெங்ஙனமையா, கஎ

வேறு.

வேதவேதியர்தம்வதைவேறு
மாதர்தம்வதைகோவதைமற்று
ஏதமேதமிவன்புரிதீவ்னை
பாதகங்கள் பகரினனந்தமே.

கஅ

முறையிகந்துமுருண்முலைமக்களை
வெறிகொள்பித்தரின்மேவியிணைந்தனன்
அறிவுநற்செயலானவையாவையும்
அறிகிலானவண்ணனலிதுன்மையே.

கக்

அந்தவிட்பிராவிடொங்குநான்
முந்துமென்னுடைதூதனாமொய்ம்புடன்
சிந்தியேசிவநாதநின்றெண்டர்கள்
பந்தநீக்கிப்பரகதியுத்தனர்.

உ௦

புண்ணியம்புரிவோர்கள்புரையிலா
விண்முதற்பல்புவனமுமேவுவார்
நண்ணுபாவர்நரகுறுவாரென
அண்ணல்சொல்லுனாயுமிழிந்ததே.

உ௧

இந்தவாறுறினென்னரசென்பெறுங்
கொந்துலாவியகொண்றையணிசடை
அந்தணைனக்கன்றருண்முத்தினா
முந்துசன்னிதிவைத்தனன்முன்னோ.

உ௨

தருமனாம்பெயர்தன்னையிழந்தனன்
பெருகுமிவ்வரசாட்சியைப்பேணலேன்
உருகுதொண்டருடனுறநல்வரந்
தருதியென்றிருதாளினைப்போற்றினான்.

உ௩

வேறு.

அந்தகனுரைத்தவார்த்தையாவையுமமலின்கேட்டுச்
சந்தரப்பதாம்புயத்தைத்தொழுதிடுமனைநோக்கிச்
சிந்தனைதன்னில்யாவுந்தேறலாநமனையந்த
அந்தனைன்பாவம்யாவுமிழிந்தனபுனிதனானான்.

உ௪

இந்தவாறுமைதற்கேதுயாண்டென்பையாயின்
மந்திரப்பொருளாழ்வம்மைமாசிமாமதியிற்றேன்றுஞ்
சந்ததவரபக்கச்சுதூர்த்தசியதனிநகண்டான்
சிந்தனையுருகிப்போற்றத்திவினகழித்ததன்றே.

உ௫

வேறு.

எண்ணிலா வினையெத்தனைகோழிகள்
பண்ணினாலும்பரிவுடன்பண்டொர்நாட்
கண்ணினஞ்சிவராத்திரிகண்டதால்
நண்ணியெய்தினன் நம்பதமென்றான்.

௨௬

வேறு.

வேனில்வேளெரிந்துவீழ்விழித்தருள்விமலாபோற்றி
ஞானமாம்விரதமென்றுநண்புடன்றோற்றதல்லப்
பானமுந்தசையுந்தின்றுபாரியார் குழற்குச்சுட்டக்
கானமர்மலர்க்கொய்யக்கடிதின்னில்வந்தானையா.

௨௭

என்னவேமறலிகூறாசன்புன்முறுவல்செய்தே
தன்மனையிரவிமுன்னர்த்தமமெனலாகுமென்றோ
மின்வளர்சடையர்யோகர்விளங்குமெய்ஞ்ஞானதீக்கைத்
துன்னுசீரறிஞர்முன்னீசேறலையென்றுசொன்னான்.

௨௮

சங்கரனுரைப்பக்கேட்டசண்டனுண்மகிழ்ந்துபோற்றிப்
பொய்வணிந்தநாதபூரணமனத்தியானந்
தங்குபேரொளியேயந்தச்சிவசித்தகைமையெல்லாம்
இங்கெனக்கருமெய்நனவிறைஞ்சியேவணங்கினின்றான்.

௨௯

ஆங்கவனுரைப்பக்கேட்டவண்ணலாருவகைகொண்டு
பாங்கமர்மறலிகேட்பப்பகருவான் பரிவினோடும்
ஓங்குசீரிருவர்தேடஒளிர்வளர்நிசிபுலிக்கண்
நீங்கலின்மாதந்தோறும்நிலவுமெய்விரதந்தானே.

௩௦

மாசியிலபரபக்கமலிசுதூர்த்தசியின்மிக்க
நேசமாய்க்கழியோனியருச்சினைநிரப்பியுற்றான்
பாசமார்பங்குனிக்கட்பிழுவதிருதியைக்கட்
கேசவன்பூசைசெய்துகிளக்கலாவரம்பெற்றுய்ந்தான்

௩௧

தேமொழியுமையீள்மேடத்திங்களினபரபக்க
நாமவட்டமியிற்பூசைநவையறப்புரிந்தான்பாணு
காமருமிடபமா தங்கலேநிறையட்டமிக்கண்
ஏழுறப்பூசைசெய்தானீசானனானிமாதம்.

௩௨

மநிறைசுதூர்த்திதன்னின்வழுத்தியர்ச்சனைபுரிந்தான்
புதுமயினர்தியாமுகத்திருறைபஞ்சமிக்சீட்
மெகொள்பூசனைபுரிந்தான்சோமனாவணியின்மேவும்
விதமுறுபூர்வபக்கத்தட்டமிவிழைந்துநோற்றான்.

௩௩

இயமனுக்குச் சிவனுப்தேசித்த அத்தியாயம்.

சக

கன்னிசேர்பூர்வபக்கங்கருதுபன்மூன்றாநீர்
பன்னகாதிபனுந்தலைமதிமதியம்பரவுசீர்த்துவாதசியதனிற்
பொன்னுலாவியபூண்முலைச்சிமிணுணாணும்புனாநீர்
மின்னனேரிடைக்கலைமகன்விருச்சிகநிறைந்தசத்தமியின்

உச

ஆவலாலெமைப்பணிந்தனர் தனுவினம்புலிநிறைசுதூர்த்தசியின்
மேவுசெந்துகிரிகரிதழ்மனோன்மணிவிரும்பியர்ச்சித்தாள்
ஓவிலதைமதிப்பூருவசுதூர்த்தசியுவந்தனனிடபன்
ஆவதாகவேபன்னிசூசிவநிசியாயினவென்பதையறி.

உரு

இந்தவாற்றினினைமைந்துளசிவநிசியென்னலாமிவற்றுண்
முந்துதைமதிச்சுதூர்த்தசிமருவியமுதன்மைசேர்திங்கள்
அந்தாளுறிற்சிவநிசியுக்கோடியினடைபலனாருள்
சுந்தரஞ்செறிபானுவேவந்திடிற்சொற்றிஞ்சிவநிசிக்கிணைய.

உச

சொற்றிஞ்சிவராத்திரிதுகளாஞ்செகதலமுய்யப்
பற்றினோடெமைப்பூசனைபண்ணியபல்னெலாமுதவும்
பெற்றிகொண்டெளமாகவான்நிங்களிப்பிறங்கியதனகசேர்
கொற்றமார்சிவராத்திரியதனுடைநின்னையங்கடும்.

உள

பகலின்முப்பதுகடிகையும்பத்தமூன்றாய்
நிகரில்வான்நிதிமருவியேசுதூர்த்தசினேரில்
மகிமைசேரினமாருமெய்ச்சுதூர்த்தசிலைவகதைதன்னிற்
நிகழுமற்றைநாட்சேரீந்திழன்மத்திமிநிசியே.

உஅ

தரிசமோடுறுஞ்சுதூர்த்தசியதமமாய்ச்சாற்றும்
பரசுவோர்திரயோதசியொருகலைபற்றியேவாரினும்
உரியதோர்சிவராத்திரியாகவேயுவப்பர்
தெரிசசங்கமச்சுதூர்த்தசிலேவனில்சடமாம்.

உச

வேறு.

சுதூர்த்தசிரமதுருபஞ்சத்தியின்வடிவுமேன்மை
விதித்தபன்மூன்றதானதிதியெனவிளம்பலாரும்
மதித்தவிப்படியேசேரிற்சிவலிங்கவடிவமன்பர்
விதித்தநன்னியமமுற்றிப்பாரணவினாந்துசெய்வார்.

சு௦

தெரிசமோடுறுஞ்சுதூர்த்தசிரவணநாளின்
மருவிவந்திடினவைநிகர்விரத்தர்மற்றையர்க்கும்
உரியதோர்அமவநிசியாந்திங்குறுதுவந்து
பெருகுமன்பொய்கோற்பவந்நமதுருப்பெறுவார்.

சக

இந்தவாற்றினும்சிவநிசிப்பெருமையுமியாவும்
அந்நிவண்ணனானாசெயவந்தகன்கேட்டுச்
சுந்தரஞ்செறிபதமலர்சென்னியிற்கூட்டி
அந்தமில்லதோரன்புடன்றன்னகரடைந்தான்.

சுஉ

வேறு.

வந்துதம்பதியெய்தியமன்னவன்
அந்தமற்றதோராசனமீதினிற்
சிந்தையின்பமதாதிச்சிறந்துபின்
எந்தைசொற்றனயாவையுமெண்ணினான்.

சுந

எண்ணிமந்திரலோவலர்யாவர்க்கும்
அண்ணல்சொற்றனயாவமுருளியே
புண்ணியச்சிவராத்திரிபொற்புற
நண்ணினோற்றுநயந்தரசாண்டனன்.

சுசு

வேதவாய்மைவிளங்குமுனிவர்காள்
ஆதிதேவனருள்வழவாகிய
திதிலாச்சிவராத்திரிசெப்பிழற்
பாதகம்பழிபாவமுழிக்குமே.

சுரு

தத்துவத்துறைகண்டதபோதன
உத்தமர்க்குமுணர்வறைபோகிய
பித்தினர்க்குமொருவழிப்பேர்ருள்
நித்தமீயும்அரநிசியென்பவே.

சுக

சீதரன் ஆயனர்ச்சனைசெய்துபின்
மேதகும்பதம்பெற்றனர்வேடுவன்
ஏதமில்சிவனீமேனியிறைஞ்சியே
பாதகந்தொலைந்தோங்கினன்பாங்கிலா.

சுஎ

வேடமெய்தியவேதியன்பண்டொர்நாள்
நீடுபூசனைகண்டிருமலன்
பீடுசெர்பதம்பெற்றனந்தகன்
ஆடல்சான்மயல்கீங்கினனந்தணீர்.

சுஅ

விரதராசசிவநிசிடேன்மையைச்
சுரதமீசனருள்கொடுசாற்றினேன்
வரதஞானவசிகரமெய்யருள்
கரதலாமலகம்மெனக்காட்டுமே.

சுக

இயமனுக்குச் சிவனுபதேசித்த அத்தியாயம்.

சக

வேறு.

சிவநிசிப்பெருமைதன்னைத்திருந்தறக்கற்போர்கேட்போர்
உவமையிலிகபரத்திலுறம்பொருள்யாவும்பெற்றே
பவனருட்சலதிதாழ்வர்பகருமிப்புராணம்வையும்
உவமையின்மனைகடோறுந்திருமகளுவந்துவாமும்.

௩௦

வேறு

மழைவழங்குகமன்னவனோங்குக
அழகுசேர்புவியீருகநல்லறந்
தழையும்ஐந்தெழுத்தோங்குகசங்கரன்
பழையஹிதிகசைவம்பரவவே.

௩௧

இயமனுக்குச் சிவனுபதேசித்த அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௩௦௩.

பாயிர அத்தியாயம்—௧௬.

விட்டுனுவராகமாய் உதித்த அத்தியாயம்—௭௬.

அங்குலன் முத்திபெற்ற அத்தியாயம்—௭௦.

சுதுகுமாரன் பதவிபெற்ற அத்தியாயம்—௬௦.

இயமனுக்குச் சிவனுபதேசித்த அத்தியாயம்—௩௧.

ஆத்தியாயம் ௩-க்கும் ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௦௩.

சிவராத்திரி புராணம் முற்றிற்று.

பிழைதிருத்தல்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழைகள்.	திருத்தம்.
ச	சு	க	டானுவும்	டானுவும் ✓
அ	நக	ந	வெஞ்சமர்	வன்சமர்
ஷெ	நந	க	மாசிபிணிகாமதி	மாசியிற்றேய்மதி
ஷெ	ஷெ	உ	பத்துநாளதுநாளிற்	பத்துநாலுதிதியிற்
ஷெ	நச	ஷெ	பேறிலோரொளியாயினபே	பேறினோரொளியாயினபே
			ஹுபோற்	ற்றிபோற்
கக	நிஅ	உ	குருப்பதம்	குருபதம் ✓
கந	எக	ச	தேவர்தஞ்	தேவருஞ்
ஷெ	எஉ	க	மறைசேர்	மறைதேர்
ஷெ	எஇ	ச	முன்னன்பிண	முன்னம்பிண ✓
கரு	அ	ந	வினையாடும்	வினையாடும் ✓
கஎ	உச	உ	ஊனுக்கர்நிட	ஊனுக்கண்டிட
ஷெ	நந	ஷெ	இனாயோழந்திரபாணமு	இனாயுழந்திர பாணமறைந்
			றைந்தகுடங்கர்	தகுடங்கர் ✓
கக	சௌ	ந	வெந்தவயநீர்	வெந்தஅயநீர்
உக	சஅ	ந	வேகமார்வடிவை	வேகமார்வடவை
உக	நுௌ	க	வண்ணமுமாய்	வன்னமுமாய்
ஷெ	நுக	ஷெ	அகண்டமார்முனிவர்	அகண்டமாமுனிவர்
உஉ	நுச	உ	பாட்டயரும்	பாட்டயர
உந	சுக	க	வரசு	அரசு ✓
உரு	ந	ச	இந்துமேல்லொலி	இந்துமெல்லொளி
உச	கச	க	வளையுமென்புகழ்	வளையுந்நென்புகழ் ✓
உஅ	உச	ந	யொழிந்து	யொழிந்த ✓
ஷெ	நஉ	ஷெ	விழியிலோட	விழியிலோடி ✓
உக	நரு	உ	சென்றது	சென்றன ✓
ஷெ	நரு	ச	மகளிரின்	மகளிரின் ✓
நசு	அசு	ந	கொண்டொராய்	கொண்டொரீஇ ✓
நஎ	சு	உ	வாய்தல்	வாய்தன் ✓
ஷெ	சு	ந	முலைவனிதை	தலைவனிதை ✓
சௌ	உஅ	ந	திக்கைத்	திக்கை ✓
ஷெ	உசு	உ	பொங்கர	பொங்கர
ஷெ	நக	ஷெ	கமலையோனி	கமலையோனி

